OlympicRevue2007_1.qxd 16.1.2007 13:41 Stránka 1

OLYMPIJSKÁ REVUE

SLOVENSKÝ OLYMPIJSKY VÝBOR

niké EXTRA ŠPORT

23. JANUÁRA 2007

1/2007

SAMOSTATNE NEPREDAJNÉ

PRÍLOHA SLOVENSKÉHO OLYMPIJSKÉHO VÝBORU

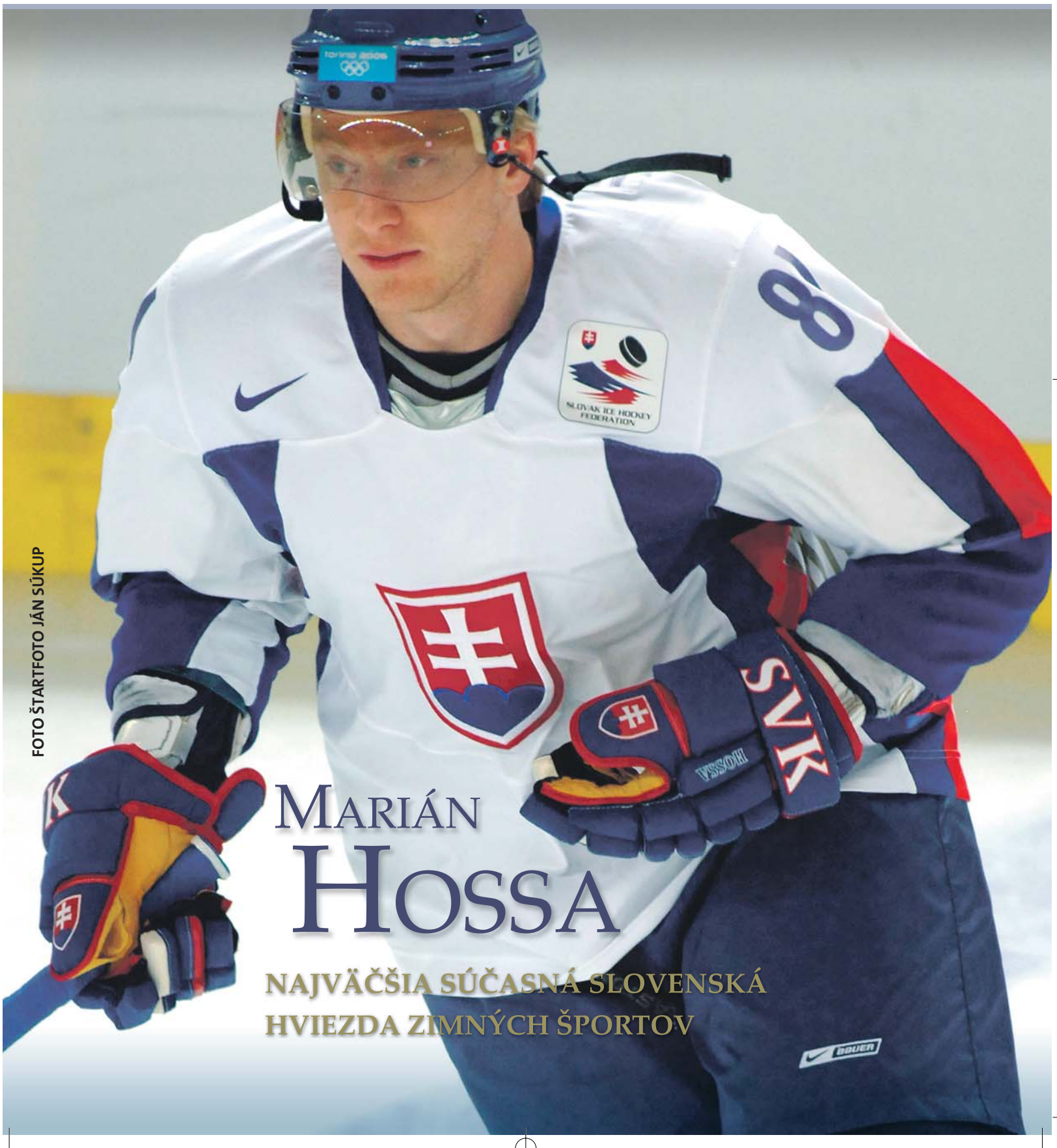

FOTO ŠTARTFOTO JÁN SÚKUP

MARIÁN HOSSA

NAJVÄČŠIA SÚČASNÁ SLOVENSKÁ HVIEZDA ZIMNÝCH ŠPORTOV

OlympicRevue2007_1.qxd 16.1.2007 13:41 Stránka 2

Zimné športy od macochy?

Súčasný stav v zimných športoch na Slovensku je alarmujúci, výsledky našej špičky sú oveľa lepšie ako podmienky

Vlani vo februári sme sa radovali z historickej medaily Radoslava Žideka na ZOH v Turíne – prvej zimnej v ére samostatnej Slovenskej republiky. V eufórii sa zrejme málokto zamyslel nad tým, že niečo nie je v poriadku, keď sme na prvú medailu zo ZOH museli čakať tak dlho – až na štvrtú zimnú olympijskú účasť slovenskej výpravy. Na ilustráciu: na doterajších troch letných Hrách olympiády s účasťou výpravy Slovenskej republiky získali našinci spolu 14 medailí. Žiaľ, v zimných športoch na Slovensku naozaj niečo nie je v poriadku. Ich súčasný stav je alarmujúci a výsledky sú podstatne lepšie ako podmienky. Dokonca ani len ten najvýraznejší olympijský úspech nie je dielom systému. Veď Židek profitoval z určitej systémovej podpory len v posledných dvoch sezónach. Zimné športy u nás vyzerajú, akoby boli od macochy. Skúsme si posvietiť na situáciu v nich...

DIAGNÓZA: VÁŽNA CHOROBA, V ZIME VYHASÍNAME

„Radi by sme v zime tancovali pri ohníku, ale ohníka niet. Aj pahreba nám už vyhasína,“ obrazne charakterizoval našu situáciu v zimných športoch na tlačovke pred ZOH 2006 v Turíne predseda Slovenského olympijského výboru **František Chmelár**. Aj touto výstižnou metaforou zdôvodňoval, prečo sa výkonný výbor SOV rozhodol dať šancu účasti na olympiáde aj siedmim mladým talentom, hoci v danom čase ešte nemali vysokú výkonnosť. Predtým popísal našu tristnú situáciu v zimných športoch – prestarnutie ženskej biatlonovej špičky, ktorá bola roky na ZOH našou ozdobou, zlú sociálnu situáciu sánkarov, trápenie jediného skokana na lyžiach, neexistenciu čo len jedného poriadneho združenára alebo fakt, že v krasokorčuľovaní je slovenskou jednotkou naturalizovaný pôvodom Ukrajinec žijúci v zámorí.

Riaditeľ Strediska štátnej športovej reprezentácie Ministerstva vnútra SR (SŠŠR MV SR) **Marián Kukumberg**, ktorý svojho času viedol štúdijnú skupinu SOV na posúdenie situácie v športoch, v novembri 2004 na valnom zhromaždení SOV varoval: **„V našich strediskách vrcholového športu sú zimné športy veľmi výrazne poddimenzované. Situácia do budúcnosti je hrozivá. Pomer počtu zabezpečovaných športov je 13:7 v prospech letných a pomer počtu športovcov v strediskách je dokonca 242:53 v prospech letných. Pre rýchlostnú kanoistiku, vodný slalom a športovú streľbu sme v strediskách utvorili primerané podmienky, ale pre zimné športy nie. Bez toho nemôžeme dosahovať úspechy. Na vykonanie zmien v zabezpečení zimných športov je päť minút po dvanástej.“**

Jeden z najväčších svetových krasokorčuliarskych odborníkov profesor **Ivan Mauer**, ktorý dlhé roky doma i v zahraničí školil desiatky špičkových trénerov, na VZ SOV pred schvaľovaním olympijskej nominácie do Turína v januári 2006 upozorňoval na dramatickú situáciu v našom kedysi parádnom športe slovami: **„Sme jediný štát v Európe, kde za využívanie ľadovej plochy na krasokorčuliarske tréningy musia platiť rodičia. Vlani ukončilo na Slovensku 27 ľudí trénerský kurz krasokorčuľovania, ale nemajú s kým robiť, pretože v súťažiach všetkých vekových kategórií máme dohromady 115 pretekárov...“**

■ *Zjazdárka Veronika Zuzulová sa v tejto sezóne zaradila do absolútnej svetovej špičky, ale rozvoj jej talentu bol počas dlhých rokov predovšetkým dielom jej otca a nie systému.* FOTO SITA

Tri vyjadrenia, ktorých obsah je skľučujúci. Už len na ich základe možno stanoviť všeobecnú diagnózu situácie v zimných športoch na Slovensku: vážna choroba. Čo sa stalo, že postupne sme sa v zimných športoch začali prepadať do priepasti?

DLHODOBÁ PODVÝŽIVA A PREHLBUJÚCA SA KRÍZA

Pozrime sa na vec podrobnejšie. Pokiaľ ide o základňu zimných športov, predseda SOV **František Chmelár** za veľkú brzdu vývoja po novembri 1989 považuje to, že vzhľadom na stagnáciu cestovného ruchu a roztrieštenosť subjektov na Slovensku nedošlo pri využívaní športových zariadení k súladu medzi komerčnou a športovou stránkou. To výrazne sťažilo prístup predovšetkým mladých športovcov k vykonávaniu zimných športov. V súvislosti s vrcholovým športom Chmelár zase pripomína, že starostlivosť o zimné odvetvia bola na Slovensku aj za federálnej minulosti nižšia. Časť podpory pritom smerovala do zabezpečenia špičkových českých lyžiarov v armádnom (skokani) a policajnom stredisku vrcholového športu (bežci a združenári). Tí však po rozdelení ČSFR Slovensko opustili.

František Chmelár bol kedysi šéfom oddelenia talentovanej mládeže SÚV ČSZTV. Môže teda fundovane porovnávať, ako to v oblasti starostlivosti o mladé talenty fungovalo za predošlého režimu s dnešnou situáciou: **„Lyžiarske gymnázium v Kežmarku, ktoré bolo kedysi veľkým producentom lyžiarskych talentov a neskorších trénerov, zakapalo na veľkú finančnú náročnosť. Ďalším významným článkom bola Internátna športová škola v Banskej Bystrici, založená v roku 1978. O štúdium na tejto škole bol mimoriadny záujem, takisto aj o trénerské pôsobenie. Robil sa tam veľmi dôsledný výber do vytypovaných športových odvetví. Ako prvá športová škola na Slovensku Banská Bystrica ukazovala dobrý príklad ďalším. Žiaľ, po zániku oddelenia talentovanej mládeže a po zrušení funkcie ústredného inšpektora pre telovýchovu a šport na ministerstve školstva akoby sa tieto školy vymkli spod kontroly. V novej spoločenskej situácii začali zľavovať z odborných nárokov. To trvá dodnes. K tomu sa pridal odchod viacerých kvalitných trénerov, ktorých práca nebola v školstve finančne docenená. Následne poklesol aj záujem o štúdium na týchto školách. Pokles úrovne práce nastal aj v tréningových strediskách mládeže, dnešných CTM. Odtiaľ takisto z dôvodov nízkych platov húfne odchádzali tréneri. Celková kríza sa tým prehĺbila. Akú-takú funkčnosť si z minulosti udržali len športové triedy. Tie sú však opodstatnené len v hokeji. V individuálnych športoch sa vzhľadom na sústavné znižovanie počtu talentovaných detí neosvedčili.“**

OlympicRevue2007_1.qxd 16.1.2007 13:41 Stránka 3

Už citovaný **Marián Kukumberg**, ktorý je zároveň prezidentom Konfederácie športových zväzov, hovorí: **„Objektívne musím povedať, že podmienky v slovenskom vrcholovom športe sa sústavne zhoršujú. Vzhľadom na už spomínané poddimenzovanie to pre zimné športy platí ešte viac. Dosahované výsledky sú oveľa lepšie ako podmienky, v ktorých sa tu venujeme vrcholovému športu. Zredukovala sa nám športová základňa, ubudli nám tréneri – buď zostarli, alebo začali sa venovať lepšie platenej práci, zhoršila sa práca klubov. A hlavná ťarcha financovania zabezpečenia športovcov sa v zásade presunula na plecia rodičov. V dôsledku všetkého uvedeného strácame kvantitu aj kvalitu. Všetko je drahšie ako predtým, ale peňazí viac nemáme.“**

Podpredseda SOV pre zimné športy **Igor Nemeček** dodáva: **„Veľkým problémom je, že sa nám prehlbuje priepasť medzi najlepšími športovcami a druhou vlnou, ktorá by ich mala časom nahradiť. Vyplýva to jednak z úzkej základne a jednak zo všeobecnej snahy koncentrovať takmer všetku starostlivosť na tých momentálne najlepších. Mnohí naši výkonní zimní športovci, ani ľudia, ktorí sa o nich starajú, nemajú systémovo vyriešenú existenčnú otázku. Prípravu tých najlepších vieme spojením síl zväzov, klubov, stredísk a SOV ešte ako-tak zabezpečiť, ale veľkým problémom je, že títo ľudia musia aj z niečoho žiť. V hokeji to z pohľadu reprezentácie máme jednoduchšie, pretože prevažná časť starostlivosti zamestnávateľa je na pleciach profesionálnych klubov. V individuálnych športoch je to však vážny problém.“**

Marián Kukumberg v tejto súvislosti upozorňuje: **„Situáciu nám ešte skomplikoval zánik statusu základnej vojenskej služby, ku ktorému došlo pred časom v rámci príprav vstupu Slovenska do NATO. Málokto si uvedomuje, že so ZVS súviselo dvesto tabuľkových miest v rezorte obrany a sto v rezorte vnútra. Pri našom stredisku na Štrbskom Plese pôsobila športová rota, v ktorej si mladí športovci odkrúcali vojenčinu. Vďaka tomu sa dalo pomôcť mladým talentom práve v tom dnes najproblémovejšom období, keď sa prechádza z juniorskej do seniorskej kategórie. Štát im hradil základné materiálne, športové aj sociálne zabezpečenie. Keď v tomto období výkonnosťou potvrdili svoj potenciál, prešli medzi profesionálnych športovcov do SŠŠR. Tento medzičlánok už dnes nefunguje. Má to však dosah na veľa športov, nielen na zimné.“**

František Chmelár upriamuje pozornosť aj na iný aspekt: **„Máme čoraz akútnejší nedostatok kvalitných trénerov. Aj v krasokorčuľovaní, kde sme trénerov voľakedy „vyvážali“, sme v kríze. Trápime sa v lyžovaní, biatlone a dokonca aj v hokeji, kde v popredných ligách o našich trénerov, až na občasnú výnimku, nie je v zahraničí záujem. V short tracku sme vyslovene odkázaní na pomoc zahraničných odborníkov.“**

■ *Štafeta biatlonistiek (na snímke piate kvarteto zo ZOH 2002 – zľava Murínová, Pavkovčeková, tréner Sanitra, Mihoková a Jašicová) bola dlhý čas ozdobou našich zimných športov. Jej členky však dosiahli svoj zenit. V tejto zime navyše súťažia už len dve najstaršie.* FOTO ŠTARTFOTO/JÁN SÚKUP

NADMIERU POPULÁRNY HOKEJ JE ŠPECIFICKÝ, ALE TIEŽ PROBLÉMOVÝ

Keď hovoríme o problémoch zimných športov u nás, musíme zohľadniť špecifiku ľadového hokeja. Je to šport u nás nadmieru populárny. Naozaj sa nemôže sťažovať na nezáujem verejnosti a médií. Zisk titulu svetových šampiónov 2002 hokeju nasadil korunu kráľa slovenských športov. V najkvalitnejšej súťaži sveta – v zámorskej NHL – pôsobia viac než tri desiatky našich hráčov, pričom viacerí sú lídrami svojich tímov. Žigmund Pálffy, Peter Bondra i Pavol Demitra v predošlých rokoch, a v poslednom období najmä Marián Hossa i Zdeno Chára sa zaradili medzi najväčšie osobnosti celej NHL.

Zdalo by sa teda, že postavenie hokeja medzi našimi problémovými zimnými športmi sa jed-

Zimnú športovú tradíciu máme, bolo by na čom stavať

Bez zveličovania možno povedať, že zimné športy majú u nás významnú tradíciu a občas dokázali „zamávať" Slovenskom. V prvom rade treba vyzdvihnúť ľadový hokej, ktorý sa v našich končinách stal fenoménom. Bol ním už v časoch bývalého Česko-Slovenska. Hoci Slovákov bolo v niekdajšej spoločnej reprezentácii vždy len zopár, naši najlepší hráči zvyčajne patrili v drese s levom k dominantným osobnostiam. V ére samostatného Slovenska sa význam už dovtedy veľmi obľúbeného hokeja pre ľudí na Slovensku ešte očividne zvýšil.

Mimoriadne populárne bolo u nás svojho času krasokorčuľovanie. Bratislava, ktorá hostila svetový aj európsky šampionát, sa v ňom stala liahňou mimoriadnych osobností. Výnimočné úspechy dosiahol Slovenský športovec storočia Ondrej Nepela, ale olympijskými medailami a titulmi majstrov Európy sa mohli pochváliť aj Karol Divín a Jozef Sabovčík. Na vysokú medzinárodnú úroveň sa dostali aj ďalší pretekári a o slovenských trénerov bol záujem aj v zahraničí.

Aj slovenské lyžovanie sa dokázalo presadiť v medzinárodnej konkurencii. Najlepšie prirodzené podmienky sme mali na bežecké lyžovanie, v ktorom sa ženy viackrát prebili medzi najlepšie na svete. K svetovým úspechom priviedli slovenskí tréneri v ASVŠ Dukla Banská Bystrica plejádu skokanov na lyžiach, aj keď vo veľkej väčšine českých. Ale ani v zjazdovom lyžovaní, kde bolo vo svete uspieť najťažšie, sa Slováci medzi špičkou nestratili. Svetovú pretekárku sme mali aj v sánkovaní.

V období bývalého režimu, keď malo Česko-Slovensko dobré postavenie v medzinárodnej športovej diplomacii, sa u nás viackrát konali významné svetové či európske podujatia. Na Štrbskom Plese sa svetový šampionát v klasických lyžiarskych disciplínach prvý raz uskutočnil už v roku 1935, ale nezabudnuteľnými sa stali predovšetkým MS 1970. Stotisíc divákov v Areáli snov počas súťaže v skokoch z veľkého mostíka utvorilo kulisu, akú nikdy predtým ani potom športové podujatie na Slovensku nezažilo! Ale aj na preteky Svetového pohára v zjazdovom lyžovaní do Vysokých či Nízkych Tatier prišlo 20 – 25 tisíc divákov.

V zimných športoch sme teda mali na čom stavať. V časoch ČSSR mali talenty bezproblémový prístup na športoviská. Mali sme dosť širokú základňu, kvalitných trénerov aj solídne vybudovanú sieť športových tried, tréningových stredísk mládeže, športových škôl i stredísk vrcholového športu (SVŠ), a predovšetkým v hokeji aj silné telovýchovné jednoty so zázemím vo veľkých podnikoch. Strediská vrcholového športu produkovali špičkových lyžiarov – armádna Dukla Banská Bystrica hlavne skokanov, „vnútrácka" Červená hviezda Štrbské Pleso zase bežcov a združenárov. Bašty hokeja Bratislava a Košice, po vzniku armádnej Dukly aj Trenčín, akademické centrum pri Slávii UK Bratislava, ktoré prichýlilo najlepších zjazdárov, Športová škola v Banskej Bystrici, kde vyrástla plejáda špičkových lyžiarov, Lyžiarske gymnázium v Kežmarku, bežecké tréningové stredisko mládeže v Liptovskom Hrádku či hokejové triedy v Bratislave, Banskej Bystrici a v Trenčíne sa stali pojmami. Tomuto všetkému zodpovedala vcelku vysoká úroveň slovenských športovcov vo viacerých zimných športoch.

OLYMPIJSKÁ REVUE

ŠPORT EXTRA – OLYMPIJSKÁ REVUE, príloha Slovenského olympijského výboru v spolupráci so Slovenskou olympijskou marketingovou, a. s. Vydáva **ŠPORT PRESS, s. r. o.,** Ilkovičova 34, 842 28 Bratislava. Riaditeľ: **JUDr. PAVEL ŠÍPKA.** Šéfredaktor: **ZDENO SIMONIDES.** Zostavovateľ: **ĽUBOMÍR SOUČEK.** Grafická úprava: **IVAN MATÚŠEK,** obálka a vnútorný layout: **ARTWELL DESIGN.** Tlač: **MERKANTIL, s.r.o,** Trenčín. Uzávierka 1. čísla 2007: 16. januára 2007. **Samostatne nepredajné.**

OlympicRevue2007_1.qxd 16.1.2007 13:41 Stránka 4

noznačne vymyká z normálu, veď v ňom máme plejádu osobností. Žiaľ, aj v hokeji je situácia čoraz zložitejšia. Financovanie prípravy mládeže sa dominantne prenieslo na plecia rodičov, čo spôsobuje veľké problémy. Platia za svoje deti nielen značné členské príspevky v kluboch, ale musia im kupovať aj výstroj a prispievať na dopravu na zápasy.

Hokej sa stal ťažko dostupným pre talentované deti z chudobnejších rodín, ktoré pritom majú lepšie vôľové dispozície na výkon takej ťažkej práce, ako je vrcholový šport. Situácia dospela do absurdného stavu, že solventní rodičia boli dokonca ochotní trénerom platiť za to, aby v zápasoch mladších žiakov posielali na ľad predovšetkým ich deti. **„V danej situácii namiesto výberu robíme nábor. Mnohé talenty zo sociálne slabších rodín nedostávali v predošlých rokoch šancu poriadne sa venovať hokeju. Kým nepôjde výrazne väčší objem financií do prípravy mládeže, ťažko sa pohneme dopredu,“** konštatuje **Igor Nemeček**, ktorý je aj generálnym sekretárom Slovenského zväzu ľadového hokeja.

Tento stav trvá už viac rokov, preto sa aj do reprezentácie čoraz ťažšie vyberajú špičkoví hráči. Pokiaľ náš tím neposilnia viaceré hviezdy z NHL, šance na výrazný úspech dosť markantne klesajú. Zväz sa v poslednom období snaží významne pomôcť deťom z chudobnejších rodín zavedením systému povinného striedania v kategórii mladších žiakov i bezplatným poskytnutím drahého výstroja od sponzora stovkám mladých hokejistov v prípravkách. Táto snaha však nemôže zďaleka plne kompenzovať dlhotrvajúcu absenciu kvalitného materiálneho zabezpečenia hokejovej mládeže. **„V hokeji som pôsobil dovedna deväť rokov v zahraničí - v Rakúsku aj v Taliansku. Športovo talentované deti sú tam oveľa viac dotované štátom. V Rakúsku i v Taliansku, kde je pritom hokej na nižšej úrovni ako u nás, rodičia platia klubom len symbolické členské,“** upozorňuje **Nemeček**.

Úspech v zimných športoch stojí viac peňazí

Je viacero objektívnych faktorov, ktoré spôsobujú, že aj pri vynaložení porovnateľných prostriedkov je v zimných športoch v princípe ťažšie dosiahnuť vysokú medzinárodnú úroveň, ako v letných. Celkové nároky na špičkové zabezpečenie prípravy, aj samotnej účasti na podujatiach, sú totiž väčšie a teda aj drahšie. Samozrejme, uvedené tvrdenie sa nedá absolutizovať, ale v globále platí.

Zimné športy vo všeobecnosti majú vyššiu materiálnu aj investičnú náročnosť, ako letné. Špičkové vybavenie zimného športovca je drahšie. Tréning sa odohráva v zariadeniach, za ktorých používanie treba veľmi draho platiť. Z objektívnych dôvodov sa špeciálna letná príprava v „snehových“ športoch, ale aj v sánkovaní a v bobovom športe, musí odohrávať v zahraničí. Špičkové zjazdárske tímy chodia v lete trénovať na prírodný sneh v strediskách na južnej pologuli, čo je extrémne drahé. Individuálne zimné športy majú rozvetvené seriály Svetového pohára, Európskeho pohára a množstvo ďalších súťaží v rôznych kútoch Európy a sveta. Ten, kto chce stíhať krok s konkurenciou, musí teda veľmi veľa investovať do prepravy.

Okrem toho si tieto športy vyžadujú špičkový servis a technické zabezpečenie. Kvalitnú prípravu možno najlepšie zabezpečiť v tíme s viacerými pretekármi, trénermi, servismanmi a s fyzioterapeutom. Pochopiteľne, to zase zvyšuje nároky na financie. Marián Kukumberg na margo toho hovorí: „Technické zabezpečenie zimných športov a celkového servisu je oveľa náročnejšie, ako v prípade letných. My v oblasti technológií čoraz viac zaostávame. Naši pretekári nedostanú od výrobcov ten najšpičkovejší materiál, ale aj s tým, ktorý máme, pracujeme takpovediac na kolenách. Nielen tréneri, ale aj servismani najlepších pretekárov musia byť špičkoví. Samozrejme, treba ich zaplatiť a poskytnúť im určitú sociálnu istotu. Na patričnej úrovni musí byť aj zdravotná starostlivosť o športovcov, poznatky o výžive a podporných prostriedkoch. V tomto takisto zaostávame, predovšetkým v športoch, v ktorých lieta veľa peňazí. Rozdiel medzi absolútnou špičkou a špičkou je v konečnom dôsledku malý, možno len päťpercentný. Ale tých päť percent straty, to je práve to, čo u nás ani v prípade tých najlepších nevieme dohnať.“

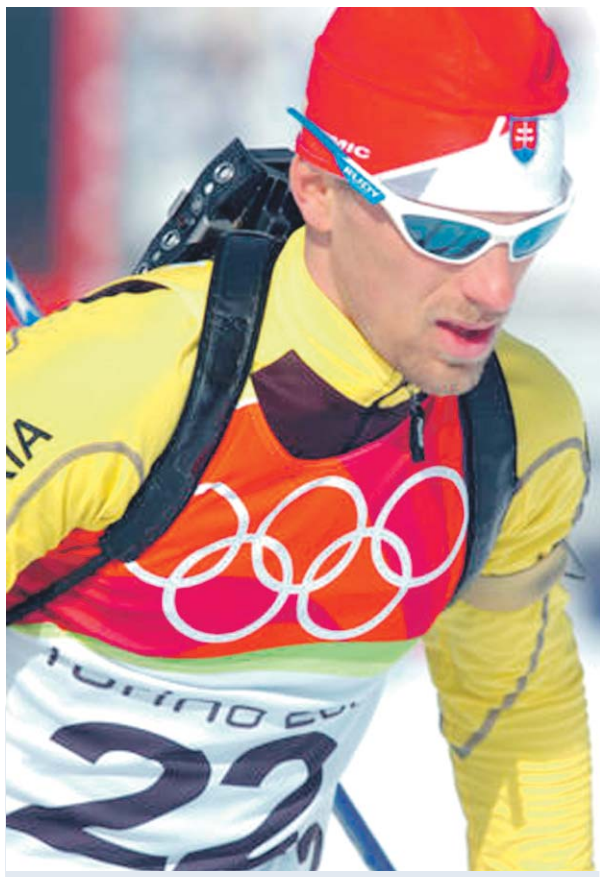

■ *Biatlonista Marek Matiaško na olympiáde v Turíne „zarúbal“ piatym miestom nečakane vysoko. Jeho úspech však bol v mužskom biatlone v posledných rokoch jeden z mála výrazných.* *FOTO ŠTARTFOTO/JÁN SÚKUP*

CHÝBA NÁM SPOLOČNÁ STRATÉGIA

František Chmelár oceňuje niekdajšiu prax, keď sa na začiatku nového olympijského cyklu stretli zástupcovia rezortných stredísk vrcholového športu (SVŠ) a dohodli si stratégiu na celé štyri roky. **„V minulosti si SVŠ na začiatku olympijského cyklu vytypovali športy a disciplíny, ktoré budú zabezpečovať. Od tejto praxe sa však upustilo. Do stredísk sa potom nesystémovo dostávali aj viacerí neperspektívni športovci alebo zástupcovia neperspektívnych odvetví. Keďže ide o strediská rezortných ministerstiev, v tomto smere by úlohu koordinátora malo prevziať ministerstvo školstva ako hlavný garant štátnej starostlivosti o šport.“**

Marián Kukumberg usudzuje, že zimným športom by určite pomohlo aj to, keby ministerstvo školstva pre ne pripravilo nové kritériá na zaradenie do systému štátnej podpory vybraných športovcov. Súčasné sú podľa neho pre zimné športy kontraproduktívne, pretože vôbec nezohľadňujú ich špecifiku: **„Napríklad lyžovanie nemá ME, len MS, aj to iba každé dva roky, čo značne zmenšuje šance na splnenie kritérií. Má však špičkový seriál Svetového pohára, ale kritériá to nezohľadňujú. Keby som mal k posudzovaniu úspešnosti športovcov pristupovať len mechanicky podľa majstrovstiev sveta, tak napríklad Bajčičáka by som pred štyrmi rokmi musel zo strediska vyhodiť.“**

Podľa Chmelára treba v zimných športoch zvoliť veľmi individuálny prístup a zamerať sa na športovcov, ktorí preukazujú značný talent, aj veľký záujem. Považuje za perspektívne sústrediť do jedného SVŠ skokanov na lyžiach, do ďalšieho sľubnú generáciu mladých zjazdárok, do iného zase pretekárov v short tracku, a podobne. Veľmi sľubné talenty máme momentálne v krasokorčuľovaní, aj im treba pomôcť. **„Pri talentovanej mládeži aj pri dospelých treba oddeliť zrno od pliev a venovať sa len zrnu, ktoré nám môže priniesť úrodu. Efektivita spočíva v investovaní tam, kde je najväčšia šanca na zúročenie,“** hovorí predseda SOV.

ŽOLÍKOV MAJÚ V RUKÁCH REZORTNÍ MINISTRI

Nechajme bokom hokej, ktorý je špecifický. Ukazuje sa, že na riešenie situácie okolo našich najvýkonnejších zimných športovcov, vrátane druhej vlny, majú žolíkov v rukách predovšetkým rezortní ministri. Strediská vrcholového športu, do ktorých prúdia štátne prostriedky na desiatky zimných reprezentantov, totiž pôsobia v rámci rezortov školstva (NŠC), obrany (VŠC Dukla) a vnútra (SŠŠR MV SR).

Práve v SVŠ možno utvoriť podmienky na sociálne zabezpečenie športovcov a členov realizačných tímov, čo je nevyhnutný základ posunu vpred. Zamestnanie väčšieho počtu týchto ľudí by utvorilo predpoklady na utvorenie ozajstných, nie fiktívnych reprezentačných družstiev, aj na ich odborné a systémové vedenie, oslobodené od zásahov rodičov, ktorí sú dnes zväčša hlavnými sponzormi športovcov. Na tomto základe by bolo možné stavať kvalitnú prípravu, čo už je záležitosť súhry stredísk, zväzov a SOV. **„Som presvedčený, že šéfovia rezortných stredísk by mali dôsledne a neustále naliehať na ministrov príslušných rezortov, aby sa viac angažovali v pomoci zimným športom,“** hovorí Igor Nemeček.

„Najviac slovenských špičkových zimných

OlympicRevue2007_1.qxd 16.1.2007 13:41 Stránka 5

športovcov je zamestnaných v našom stredisku rezortu vnútra na Štrbskom Plese. Za všetkých spomeniem snoubordistu Žideka, bežcov na lyžiach Bátoryho, Bajčičáka, sánkara Marxa a pretekárov v short tracku Užáka s Greschnerom. Donedávna sme mali aj sánkarov Slávika s Mickom. Tých najlepších zabezpečujeme komplexne, ostatných čiastkovo. V ďalších SVŠ sú však zimní športovci zastúpení len vo veľmi obmedzenom športe. Vojenské športové centrum má v Banskej Bystrici viacero biatlonistov a pred olympiádou prichýlilo zjazdárku Zuzulovú. V Trenčíne však nemá nikoho. Národné športové centrum má len časť biatlonu a v poslednom období bežkyňu na lyžiach Procházkovú. To je celkove veľmi málo. Na ilustráciu: naše najsilnejšie športy – rýchlostná kanoistika, vodný slalom a športová streľba – majú zastúpenie vo všetkých SVŠ. Vďaka tomu majú celkove utvorené veľmi slušné podmienky, vrátane zabezpečenia mládeže. Na výsledkoch sa to prejavuje,“ konštatuje riaditeľ SŠŠR MV SR Marián Kukumberg.

Kukumberg je presvedčený, že pokiaľ na Slovensku nevieme krízovú situáciu riešiť v rámci veľkého systému, teda aj prijatím nového zákona o športe, treba ako zástupný v prechodnom období utvoriť menší systém – a to čo najskôr. **„To znamená vytvoriť nové miesta v SVŠ a začať investovať do mládeže. Som presvedčený, že strediská sú schopné utvoriť pre zimné športy aspoň základné predpoklady na dosiahnutie dlhodobo vysokej medzinárodnej úrovne. Mám dobrý príklad zo streľby. V roku 1995 sme do strediska prijali brokárov. Za jedenásť rokov sa nám s pomocou zväzu podarilo vychovať pretekárky svetovej špičky Danku Bartekovú a Zuzanu Štefečekovú. Takýto model by mohol byť úspešný aj v zimných športoch.“**

Riaditeľ strediska ministerstva vnútra si myslí, že ak by sa zväzom podarilo utvoriť s pomocou stredísk ozajstné reprezentačné družstvá a zabezpečiť aj členov ich realizačných tímov, mali by sme sa posunúť vyššie. Chce to podľa neho presvedčiť ministrov o dôležitosti pridania niekoľkých tabuľkových miest v jednotlivých SVŠ rezortov. **„To si nežiada horibilné investície. Športovci ani tréneri neberú žiadne veľké platy. Napríklad olympijský medailista Židek má zo strediska plat na úrovni priemerného zárobku v Bratislave. V bežeckom lyžovaní sme donedávna mali trénera, ktorý zachytil svetový trend. Ivana Hudača nám však už preplatili Slovinci. S ním odišiel aj servisman Štefan Lichoň. Som presvedčený, že keby sme im boli doma schopní poskytnúť o niekoľko tisíc korún mesačne viac, neodišli by... Za niekoľko miliónov korún dotácií ročne navyše by štát mohol dostať oveľa lepšie výsledky našich zimných športovcov,“** hovorí **Marián Kukumberg**.

■ *Viacerí naši špičkoví hokejisti z NHL – na fotografii v radostnom objatí v reprezentačných dresoch obranca Zdeno Chára a útočník Pavol Demitra – vzišli zo skvelej liahne talentov v Trenčíne. Žiaľ, jej príklad je v našich zimných športoch dnes ojedinelý...* FOTO ŠTARTFOTO/JÁN SÚKUP

ČÍM MÔŽE PRISPIEŤ SOV?

V predošlom olympijskom cykle Slovenský olympijský výbor zastrešoval úspešný projekt Top tímu. Na základe požiadaviek zväzov ho však ministerstvo školstva v roku 2005 zrušilo. SOV pripravil koncom roka 2006 nový projekt Slovenského olympijského tímu. SOT sa delí na letnú aj zimnú časť a každá vnútorne ešte na tri časti – Elite tím Slovensko, vybraných športovcov SR a Junior tím Slovensko. Momentálne najlepší, plus najperspektívnejší zimní športovci by z projektu v prípade jeho schválenia na MŠ SR mali profitovať už v príprave na ďalšiu sezónu.

„Zdalo by sa, že s výhľadom na ZOH 2010 vo Vancouvri ešte máme čas, ale opak je pravdou. Začiatkom roka 2007 musíme na pôde SOV presne definovať, ako bude fungovať predovšetkým Elite tím Slovensko. V zimných športoch síce máme na rozdiel od letných športov vďaka hokeju aspoň jeden kolektív s reálnou šancou na olympijskú účasť, ale to je momentálne asi jediné pozitívum,“ konštatuje podpredseda SOV pre zimné športy **Igor Nemeček**.

Predseda SOV **František Chmelár** dopĺňa, že v prvom polroku 2007 sa Slovenský olympijský výbor bude intenzívne zaoberať možnosťami pomoci zimným športom. **„Pracujeme nielen na analýze situácie, ale aj na formách pomoci zaostávajúcim odvetviam. Realizáciou nášho nového projektu chceme vybraným športovcom poskytnúť nadštandardnú pomoc na skvalitnenie ich prípravy. SOV však nevie riešiť sociálne zabezpečenie športovcov a ľudí okolo nich. Bez**

Trenčiansky hokejový zázrak

Trenčín, ktorý je na medzinárodné pomery len malým mestom, je v pomere na počet obyvateľov zrejme najväčším producentom špičkových hokejistov na svete. Azda jedine v tomto meste u nás prežilo to podstatné z niekdajšieho systému prípravy talentov. Ani zrušenie prepojenia hokejového klubu Dukla s armádnym strediskom vrcholového športu na tom nič nezmenilo. Trenčianske hokejové triedy už roky produkujú veľké množstvo talentov, ktoré neraz zakotvia až v najprestížnejšej NHL.

V čom tkvie trenčiansky hokejový zázrak? Igor Nemeček: „Športové hokejové triedy a centrum talentovanej mládeže majú síce aj v iných mestách, ale v Trenčíne všetko funguje lepšie. V minulosti tam pre mládež našli vždy kvalitných trénerov a v tomto trende pokračujú. Do trénerskej práce systematicky zapájajú bývalých popredných hráčov so vzťahom k mestu aj ku klubu, čo je tiež dôležité. Po zrušení Armádneho športového klubu Dukla sa klub zmenil na akciovú spoločnosť, ale nijako tým neutrpela jeho funkčnosť. Jeho akcionármi sa stali viacerí hráči NHL, ktorí majú záujem ďalej rozvíjať túto liaheň. Marián Gáborík dokonca sám financoval výstavbu zimného štadióna MG Rink. Hokej sa v Trenčíne teší aj značnej podpore mesta. Ilustráciou je aj to, že na výstavbu MG Rinku poskytlo mesto pozemok za korunu. To všetko utvorilo v Trenčíne také dlhodobo priaznivé predpoklady na rozvoj hokeja, aké u nás nie sú nikde inde.“

OlympicRevue2007_1.qxd 16.1.2007 13:41 Stránka 6

Slovenské zimné strediská „zaspali“

Zimné športy, vykonávané na snehu, sú veľmi závislé od počasia. Lyžiarske strediská na Slovensku svojho času „zaspali“ vývoj a na sériu teplých zím zareagovali so značným oneskorením. Mechanické zasnežovanie sa u nás začalo výraznejšie rozvíjať až v polovici 90. rokov a v masívnom rozsahu vlastne až na prelome storočí. V dôsledku toho sa výrazne zhoršili podmienky na domácu prípravu, aj na organizáciu pretekov na Slovensku. Tým vlastne vznikla niekoľkoročná „diera“, do ktorej sa prepadlo množstvo talentov. Vrtochy počasia spôsobili aj úbytok a zníženie kvality organizátorov i rozhodcov. Znížili aj záujem verejnosti o tieto športy.

pomoci rezortov v tomto smere výraznejší vzostup nedosiahneme. Žiaľ, stratili sme priveľa času. Som napríklad presvedčený, že štyri až päť najperspektívnejších zjazdárok už dávno malo byť v systéme podpory niektorého zo SVŠ rezortov.“

POMOHLI BY ŠPIČKOVÍ TRÉNERI ZO ZAHRANIČIA?

V cudzine je bežné, že k reprezentantom angažuje športový zväz popredného trénera zo zahraničia. Nemusíme chodiť po príklady ďaleko – napríklad Český lyžiarsky zväz pozval nedávno na pozdvihnutie úrovne skokanov na lyžiach za veľké peniaze (veľké na naše pomery) slovinského experta Bajca, pred ním tam pôsobil Slovák Ján Tánczoš. Slovinský lyžiarsky zväz zase pred touto sezónou angažoval k ženskému tímu na čele so špičkovou Majdičovou nášho trénera Ivana Hudača, ktorý si urobil meno pri Ivanovi Bátorym a Martinovi Bajčičákovi. U nás zahraniční tréneri pôsobili v posledných rokoch v short tracku.

Samozrejme, prijatie zahraničného odborníka nemôže vyriešiť naše problémy v mládežníckych kategóriách. Mohlo by však pomôcť zlepšiť aspoň úroveň našej špičky? Nami oslovení poprední slovenskí funkcionári si myslia, že do značnej miery áno.

Igor Nemeček: **„Som presvedčený, že angažovanie zahraničného trénera môže byť predovšetkým v individuálnych športoch cestou k úspechu. Uvažovali sme o tom však aj v hokeji. Môže to mať aj dlhodobejší priaznivý dopad. Veď pri špičkovom trénerovi by mohli „vyrásť“ nielen pretekári, ale aj ďalší mladí tréneri, ktorí sa tu dnes nemajú veľmi od koho učiť. Pravda, slovenské športové zväzy, ktoré sú občianskymi združeniami, ich priamo nemajú ako zaplatiť. Na to by sa museli nájsť sponzorské peniaze.“**

Marián Kukumberg: **„Myslím si, že špičkoví tréneri zo zahraničia by nám mohli pomôcť. Na úspech by sme sa však museli snažiť utvoriť im podmienky čo najbližšie tým, v akých sú zvyknutí pracovať. Predsa – obrazne povedané - na trabante by ani Michael Schumacher vo formule 1 nič nevyhral. Isté je, že ani špičkový tréner by sám osebe veľa nedokázal. V každom prípade by však mohol ľuďom u nás ukázať, ako sa veci majú robiť. O tom, ako robia špičkovú prípravu v zahraničí, predsa máme na Slovensku len málo informácií.“**

František Chmelár: **„Trénerská autorita zo zahraničia by v niektorých športoch veľmi pomohla. V tomto smere by mali rozhodujúcu iniciatívu vyvinúť zväzy. Nikto iný nemôže angažovať trénera reprezentácie. Myslím si, že takáto osobnosť by mohla vdýchnuť nový impulz napríklad do biatlonu. Náš biatlon má kvalitný vlastný stánok v Osrblí, v ktorom sa pravidelne konávali významné súťaže, ale tento šport nevyužil značné úspechy z predošlých rokov na ďalší rozvoj. Značný priestor na pomoc zahraničných odborníkov vidím aj v lyžovaní. Žiaľ, práve v tomto veľkom športe je zväz v dôsledku známej finančnej kauzy predošlého vedenia v takej ťažkej situácii, že zatiaľ nebol schopný učiniť významnejšie kroky na prospech napríklad perspektívnej generácie zjazdárok.“**

Pripravil ĽUBOMÍR SOUČEK

■ *Bežec na lyžiach Martin Bajčičák profituje už dlhší čas z podpory Strediska štátnej športovej reprezentácie ministerstva vnútra. Podobne ako Ivan Bátory ju dokázal zužitkovať vo výborné výsledky.*
FOTO ŠTARTFOTO/JÁN SÚKUP

Len biatlon má u nás kvalitné „vlastné ihrisko“

Na Slovensku je v súčasnosti jediný zimný šport, ktorý má takpovediac „vlastné ihrisko“ medzinárodných parametrov. Je ním biatlonový areál v Osrblí, do ktorého významne investoval štát. Ale už aj Osrblie, ak chce naďalej zostať v medzinárodnej „extralige“, potrebuje prestavbu.

Lyžiarske strediská sú v drvivej väčšine v súkromných rukách. Ich prevádzkovatelia iba zriedkavo vychádzajú v ústrety pretekárom (výnimkami bývajú tí z miestneho klubu) a len sem-tam im ponúkajú zvýhodnené podmienky. Svetlým príkladom je stredisko Vrátna Free Time Zone, ktoré umožňuje kvalitnú prípravu snoubordistovi Židekovi i zjazdárke Zuzulovej. Viaceré kluby síce vlastnia vleky a ich pretekári tam môžu trénovať, ale možnosti kvalitnej prípravy na zväčša malých a málo členitých kopcoch sú obmedzené. Aj bežeckých tratí ubudlo. Podobne ako zjazdovky sa navyše neraz nachádzajú na území národných parkov, čo plodí rôzne obmedzenia. Tragická je situácia okolo kedysi parádneho lyžiarskeho Areálu snov na Štrbskom Plese, z ktorého boli športovci takpovediac vytlačení. Pritom z dvoch tamojších skokanských mostíkov má v súčasnosti certifikát len stredný. Výstavba skokanského areálu na Králikoch zapadla prachom, pomohla by aspoň výstavba malých mostíkov.

Sánkari vyhovujúcu trať doma vôbec nemajú, v posledných dvoch rokoch sa tešia aspoň z trenažéra v Tatranskej Lomnici. O bobistoch, ktorí celú špecializovanú prípravu absolvujú v zahraničí, ani nehovoriac.

A čo zimné štadióny? Tie patria mestám, ktoré zďaleka nie vždy podporujú súťažný šport. Za hokejové či korčuliarske tréningy tam kluby musia veľa platiť. „V Česku rozvinuli veľkú výstavbu zimných štadiónov. Nielen veľkých moderných hál v mestách, kde sa hrá extraliga, ale aj jednoduchších štadiónov. Podobný trend je očividný aj v Maďarsku, Lotyšsku či Bielorusku, kde majú viacero nových zimných štadiónov. U nás sa počet ‚zimákov‘ za posledných pätnásť rokov prakticky nezmenil. Mestá sa ako majitelia štadiónov navyše správajú komerčne. Mladí hokejisti, krasokorčuliari či rýchlokorčuliari musia pri využívaní plôch často ustupovať lukratívnejšiemu verejnému korčuľovaniu. To má tiež vplyv na celkové znižovanie našej členskej základne,“ hovorí generálny sekretár SZĽH Igor Nemeček.

Mimochodom, hokej po zisku titulu majstrov sveta v roku 2002 dostal od vtedajších vládnucich politikov prísľuby na postupné uvoľnenie 200 miliónov korún na výstavbu nenáročných zimných štadiónov. Sľuby politikov sa však rozplynuli ako dym. Nezrealizovalo sa z nich vôbec nič a aj každoročné dotácie na rekonštrukciu či dostavbu existujúcich zimných štadiónov zohľadňujú potreby nášho najpopulárnejšieho športu, ktorým sa politici tak radi pýšia, len obmedzene...

OlympicRevue2007_1.qxd 16.1.2007 13:41 Stránka 7

Vancouver v lepšom rytme ako Turín

Delegácia SOV navštívila dejisko ZOH 2010, kde problémom budú dve vzdialené centrá

Hlavnému mestu kanadskej provincie Britská Kolumbia Vancouvru pridelil Medzinárodný olympijský výbor v júli 2003 právo usporiadať XXI. zimné olympijské hry. Termín ich konania je 12. – 28. februára 2010, čo znamená, že organizátori sú momentálne približne v polčase príprav. Delegácia SOV, ktorá v októbri absolvovala návštevu Vancouvru, sa presvedčila, že prípravy ZOH 2010 prebiehajú v oveľa lepšom rytme ako v prípade predošlých zimných hier v Turíne. Harmonogram výstavby olympijských stavieb sa napĺňa. Ako značný problém najbližších bielych hier sa však črtá veľká vzdialenosť Vancouvru od horského centra ZOH 2010 Whistleru (120 km), ktorá si vyžiada rozdelenie našej olympijskej výpravy takpovediac na dve samostatné časti.

Vancouver, ktorý má 560 000 obyvateľov, ale s aglomeráciami až takmer dva milióny, je metropolou najzápadnejšej provincie Kanady. K nádhernej scenérii mesta prispieva z jednej strany more a z druhej hory. Podľa hodnotenia 127 svetových miest v rámci veľkého medzinárodného prieskumu z októbra 2005 je najlepším mestom na život na svete. Jeho atraktivitu zvyšuje príjemná klíma, na ktorej sa podpisuje teplý morský prúd. Pravda, ten prináša aj negatíva – časté hmly či dažde, ktoré prichádzajú znenazdajky. V samotnom meste však takmer nikdy nemrzne. Samozrejme, v horskom regióne okolo Whistleru býva chladnejšie.

Výrazne rozdielne klimatické pomery predurčili teritoriálne rozloženie olympijských súťaží. Hokejisti, krasokorčuliari, rýchlokorčuliari a hráči curlingu budú súťažiť priamo vo Vancouvri. Snoubordisti a akrobatickí lyžiari budú mať svoje súťaže v Cypresse, asi 15 km od mesta. Všetci ostatní športovci – to znamená ďalší lyžiari, ako aj biatlonisti, sánkari, bobisti a skeletonisti - budú zápoliť v oblasti Whistleru, ktorý leží v nadmorskej výške 1400 metrov.

Olympiáda tak bude mať vlastne dve rovnocenné centrá so samostatnými olympijskými dedinami. Jednotlivé časti výpravy teda budú žiť svoj vlastný život. Čiže bude to niečo podobné ako na ZOH 2006, kde boli až tri dediny – v Turíne, Sestriere a v Bardonecchii. Samozrejme si to vyžiada zložitejšie prípravy jednotlivých národných olympijských výborov na logistické zvládnutie účasti na hrách a negatívne to poznačí atmosféru, ktorej bude chýbať tradičný olympijský duch pospolitosti.

„Situácia okolo výstavby športovísk je dobrá a rozhodne lepšia, ako bola v Turíne. Obrovská hala pre otvárací i záverečný ceremoniál BC Place pre 65 000 divákov, ako aj hlavná hokejová hala GM Place sú plne funkčné, čo platí aj pre snoubordový areál. Hala pre krasokorčuľovanie je v rekonštrukcii. Priamo vo Vancouvri sa stavia centrálne lokalizovaná olympijská dedina, rýchlokorčuliarska hala i druhá hala pre hokej, v Cypresse nový areál pre akrobatické lyžovanie. V oblasti Whistler Mountain sa pracuje na úpravách existujúcich zjazdových tratí, ktoré budú mať prvý raz v olympijskej histórii spoločný dojazd. Asi 15 km od samotného Whistleru v hlbokom lese budujú úplne nový areál pre klasické lyžovanie a biatlon. Doslova nás šokovalo, že nové skokanské mostíky aj biatlonovú strelnicu chcú organizátori po olympiáde „zakonzervovať“. Takisto nový bude tobogan pre sánkovanie, boby a skeleton. Podľa plánov organizačného výboru hier by všetky športoviská mali byť dokončené najneskôr do decembra 2008,“ sumarizoval poznatky z obhliadky športovísk počas návštevy delegácie SOV v dejisku ZOH predseda Slovenského olympijského výboru a šéf štábu SOV pre ZOH 2010 **František Chmelár**.

Podpredseda SOV pre zimné športy **Igor Nemeček** doplnil zaujímavú informáciu, že olympijská dedina vo Whistleri bude postavená na dožívajúcom smetisku, ktoré sa bude revitalizovať. **„Bioplyn, získaný z odpadu, by mal slúžiť na jej vykurovanie,“** prezradil.

Delegácia SOV v októbri navštívila všetky olympijské športoviská, na ktorých sa predpokladá účasť slovenských športovcov. Obzvlášť si všímala prepravné časy, ktoré budú predovšetkým medzi Vancouvrom a Whistlerom značné. **„Teraz nám cesta medzi oboma mestami trvala zhruba dve hodiny. Cez olympiádu by to vraj mohlo trvať asi poldruha hodiny, čo je však aj tak veľa. Práve v súvislosti s dopravou možno počas olympiády predpokladať najväčšie problémy. Profil terénu na ceste z Vancouvru do hôr neumožňuje, aby diaľnica bola štvorprúdová po celej dĺžke, pretože na niektorých úsekoch limituje z jednej strany more a z druhej hory. Tam sa bude cesta zužovať do „lievikov“, čo zmenší jej priepustnosť. Určité obavy však máme aj o dopravu v samotnom Vancouvri. Je to totiž mesto postavené na vode, ale pritom má len dva mosty. A olympijská dedina leží na opačnom brehu ako mestské športoviská,“** upozorňuje na možné riziká Vancouvru generálny sekretár SOV **Jozef Liba.**

Podobne ako ďalšie veľké kanadské mestá sa Vancouver vyznačuje multietnickým charakterom. Do krásneho mesta sa prisťahovalo predovšetkým množstvo Ázijčanov, ale aj nemálo Slovákov. Vďaka tomu možno predpokladať, že naša výprava nájde na olympiáde takpovediac domáce prostredie. Veď len v samotnej provincii Britská Kolumbia žije okolo šestnásťtisíc krajanov! So zástupcami niektorých krajanských spolkov sa predstavitelia SOV stretli. **„Debatovali sme o možnej spolupráci počas ZOH. Krajania prejavujú veľkú ochotu pomôcť slovenskej výprave a viacerí chcú počas hier pôsobiť ako dobrovoľníci,“** hovorí Igor **Nemeček**. Od krajanov sa očakáva pomoc aj pri vyhliadnutí vhodnej lokality na zriadenie Slovenského domu i správneho človeka na výkon funkcie olympijského atašé našej výpravy.

ĽUBOMÍR SOUČEK

Vancouver vyhral len o tri hlasy

V hlasovaní o pridelenie práva usporiadať ZOH 2010 Vancouver uspel v jednom z najtesnejších súbojov v histórii. Na zasadnutí MOV v Prahe 2. júla 2003 v 1. kole volieb v súboji troch finalistov lepšie uspel juhokórejský Pjongčang, ktorý získal 51 hlasov, kým Vancouver len 40. Z hry vypadol rakúsky Salzburg so 16 hlasmi. V 2. kole sa však karta zvrtla a Vancouver vyhral nad Pjongčangom 56:53! Je zaujímavé, že obaja porazení súperi sú v hre o bielu olympiádu aj naďalej. Pjongčang aj Salzburg vybrala exekutíva MOV medzi trojicu finalistov v zápase o ZOH 2014. Ich spoločným súperom bude pri hlasovaní členov MOV v júli tohto roku ruské Soči.

OlympicRevue2007_1.qxd 16.1.2007 13:41 Stránka 8

Športovcom roka Židek,

Vyhlasovanie Športovca roka 2006 malo nadmieru dôstojný rámec a ústrednými postavami sa stali naše súčasné i bývalé športové esá

Na tradičnom vyhlasovaní ankety Klubu športových redaktorov (KŠR) Slovenského syndikátu novinárov o najúspešnejších športovcov a športové kolektívy roka spolupracoval tohto roku po šesťročnej prestávke znovu Slovenský olympijský výbor (SOV). Aj vďaka tomu získala tradičná slávnosť správny punc a dôstojný rámec. Agentúra R Promotion, ktorú na jej organizáciu vybrali spoločne SOV a KŠR, pripravila vyhlásenie Športovca roka 2006 vo veľkom štýle. Odohralo sa 21. decembra 2006 v spoločenskej sále bratislavského Parku kultúry a oddychu za účasti približne 350 hostí na čele s prezidentom Slovenskej republiky Ivanom Gašparovičom. Športovcom roka sa stal snoubordista Radoslav Židek pred vodnou slalomárkou Janou Dukátovou a hokejistom Mariánom Hossom. V kategórii kolektívov triumfoval štvorkajak na 500 a 1000 m.

Slávnosť vyhlasovania výsledkov ankety Športovec roka 2006 patrila svojou celkovou úrovňou jednoznačne k najlepším v histórii tohto tradičného podujatia. Vďaka veľkému úsiliu agentúry R Promotion a pomoci Slovenskej televízie, ktorá z podujatia odvysielala priamy prenos, i hlavného partnera podujatia, spoločnosti SAFEKO NET, to bol galavečer, ako sa patrí. Aj účasť laureátov bola parádna, veď z desiatky jednotlivcov chýbal v sále jedine tretí v poradí, hokejista Marián Hossa, ktorý z objektívnych dôvodov nemohol prísť na slávnosť, keďže pôsobí v zámorskej NHL. A z víťazného kolektívu štvorkajaka chýbal jedine Róbert Erban, ktorý bol takisto v zahraničí.

V priamom prenose STV prišli našim športovým esám okrem iných umelcov zložiť hold spevom naživo čerství Zlatí slávici Desmod a Zuzana Smatanová. Prekrásne trofeje z dielne výtvarníka Pavla Susu našim najúspešnejším v roku 2006 odovzdávali slovenské športové hviezdy dávnej i novšej minulosti Ján Zachara, Anton Tkáč, Miloslav Mečíř, Jozef Pribilinec, Bohumil Golian, Jozef Golonka, Karol Divín, Slavomír Kňazovický, Dárius Rusnák, Attila Szabó, Dušan Galis a Karol Fako. A na záver všetkým laureátom v spoločnosti predsedu SOV Františka Chmelára za tónov „Ódy na radosť" zablahoželal prezident Slovenskej republiky Ivan Gašparovič.

Najsympatickejšou črtou celého galavečera bolo, že športovci sa stali jeho jednoznačnými hrdinami a celebritami. Scenár pritom obsahoval aj dojímavé scény. Osobitnou cenou za snahu o návrat bol dekorovaný brankár Juraj Čobej, ktorý sa po skvelých výkonoch v priebehu roka 2005 musel podrobiť akútnej operácii mozgu. A organizátori slávnosti citlivo pripomenuli aj pamiatku strieborného olympijského medailistu v hádzanej a popredného športového fotografa Petra Pospíšila, ktorý zomrel na jar 2006.

Športoví novinári svojím hlasovaním preukázali, že najvyššie kladú olympijské športové od-

■ *Laureáti ankety Športovec roka 2006 na spoločnej fotografii.* FOTO ŠTARTFOTO / JÁN SÚKUP

■ *Športovec roka 2006, snoubordista Radoslav Židek.* FOTO ŠTARTFOTO / JÁN SÚKUP

ŠPORTOVEC ROKA 2006

JEDNOTLIVCI

1. RADOSLAV ŽIDEK (snoubording)
2. JANA DUKÁTOVÁ (vodný slalom)
3. MARIÁN HOSSA (ľadový hokej)
4. MAREK MATIAŠKO (biatlon)
5. ELENA KALISKÁ (vodný slalom)
6. MICHAL MARTIKÁN (vodný slalom)
7. MARTINA MORAVCOVÁ (plávanie)
8. MARTIN BAJČIČÁK (beh na lyžiach)
9. DOMINIK HRBATÝ (tenis)
10. RÓBERT VITTEK (futbal)

KOLEKTÍVY

1. ŠTVORKAJAK NA 500 a 1000 m
2. HOKEJISTI SLOVENSKA
3. STRELKYNE NA SKEET

OlympicRevue2007_1.qxd 16.1.2007 13:41 Stránka 9

kolektívom štvorkajak

vetvia a z podujatí olympijské hry. Veď v prvej desiatke najúspešnejších jednotlivcov i v prvej trojke kolektívov sa aj v roku zisku množstva titulov majstrov sveta a Európy v neolympijských disciplínach objavili výlučne reprezentanti olympijských športov. A na najvyšší piedestál sa dostal muž, ktorý vo februári 2006 získal historickú prvú zimnú olympijskú medailu pre Slovenskú republiku – snoubordista Radoslav Židek. Športovcom roka sa v jeho osobe prvý raz v štrnásťročnej histórii ankety slovenského KŠR stal predstaviteľ zimného individuálneho športu.

V prospech 25-ročného Žilinčana Žideka rozhodol jednoznačne zisk striebornej olympijskej medaily v snoubordkrose na februárových ZOH v Turíne – vôbec prvej medaily samostatnej Slovenskej republiky na ZOH. Na druhom mieste v ankete podľa hlasovania 121 športových novinárov skončila majsterka sveta vo vodnom slalome, kajakárka Jana Dukátová z Bratislavy a na treťom jeden z najlepších hokejistov sveta, trenčiansky útočník Atlanty Thrashers Marián Hossa.

Prvenstvo medzi kolektívmi získal suverénne štvorkajak na 500 a 1000 m v zložení Richard Riszdorfer, Michal Riszdorfer, Erik Vlček a Róbert Erban, ktorého osádka získala titul majstra sveta na 500 m a majstra Európy na 500 i 1000 m. Druhé miesto obsadilo predovšetkým zásluhou víťazstva v základnej skupine a celkovej piatej priečky na ZOH v Turíne družstvo hokejistov Slovenska a tretie družstvo strelkýň na skeet – majsteriek Európy v zložení Danka a Lenka Bartekové a Andrea Stranovská.

Kým štvorkajak v odlišnom zložení dosiahol v minulosti v ankete v kategórii kolektívov už tri víťazstvá, medzi jednotlivcami sa na pomyselnom stupni víťazov objavili samé nové tváre. Víťazný Židek ani druhá Dukátová sa v minulosti ani raz neobjavili v prvej desiatke, dokonca Dukátová bodovala v ankete prvý raz. Premiérovo sa do desiatky dostali aj štvrtý biatlonista Marek Matiaško a desiaty futbalista Róbert Vittek.

Z prvej trojice sa v top 10 ankety predtým objavil len Hossa (dvakrát). Naopak, už tradične novinári do najlepšej desiatky vybrali dvoch najúspešnejších športovcov v histórii tradičnej slovenskej ankety. Šesťnásobná víťazka, plavkyňa Martina Moravcová, tentoraz skončila siedma a dvojnásobný víťaz, vodný slalomár Michal Martikán šiesty. Obaja sa do top 10 za štrnásť rokov trvania ankety prebojovali už dvanásty raz! Predchádzajúci víťaz, tenista Dominik Hrbatý, skončil deviaty a víťazka z roku 2004, vodná slalomárka Elena Kaliská, piata.

Na záver programu galavečera si horolezci Martin Gablík a Rudolf Bošjak z rúk slovenskej ambasadorky pre šport, toleranciu a fair play a členky výkonného výboru Európskeho hnutia fair play (EFPM) Kataríny Lokšovej-Ráczovej prevzali Cenu EFPM za záchranu života poľského horolezca Artura Hajzera. Najlepšiemu slovenskému volejbalistovi 20. storočia a poprednému olympijskému funkcionárovi Bohumilovi Golianovi z poverenia prezidenta MOV Jacqua Roggeho odovzdal čestný člen MOV Vladimír Černušák Medailu Pierra de Coubertin, ktorú mu udelil Medzinárodný olympijský výbor. Okrem toho predseda KŠR Tomáš Grosmann odovzdal Cenu Štefana Mašlonku za najlepšie tlačové služby za rok 2006 – konkrétne za utvorenie podmienok pre médiá na zápasoch futbalovej Ligy majstrov - MFK Ružomberok.

ĽUBOMÍR SOUČEK

■ *Prezident SR Ivan Gašparovič gratuloval všetkým športovcom pri ich záverečnom defilé. Práve blahoželá Michalovi Martikánovi. Vľavo Martina Moravcová, vpravo Elena Kaliská.*
FOTO ŠTARTFOTO / JÁN SÚKUP

■ *Druhá v novinárskej ankete skončila vodná slalomárka Jana Dukátová.*
FOTO ŠTARTFOTO / JÁN SÚKUP

DOTERAJŠÍ VÍŤAZI ANKETY „ŠPORTOVEC ROKA“

1993	MARTINA MORAVCOVÁ (plávanie)	BASKETBALISTKY SLOVENSKA
1994	MILAN DVORŠČÍK (cyklistika)	HOKEJISTI SLOVENSKA
1995	MARTINA MORAVCOVÁ (plávanie)	HOKEJISTI SLOVENSKA
1996	MICHAL MARTIKÁN (vodný slalom)	BASKETBALISTKY RUŽOMBERKA
1997	MICHAL MARTIKÁN (vodný slalom)	BASKETBALISTKY SLOVENSKA
1998	MARTINA MORAVCOVÁ (plávanie)	ŠTAFETA BIATLONISTIEK
1999	JOZEF GÖNCI (športová streľba)	BASKETBALISTKY RUŽOMBERKA
2000	MARTINA MORAVCOVÁ (plávanie)	HOKEJISTI SLOVENSKA
2001	MARTINA MORAVCOVÁ (plávanie)	ŠTVORKAJAK NA 500 A 1000 M
2002	PETER BONDRA (ľadový hokej)	HOKEJISTI SLOVENSKA
2003	MARTINA MORAVCOVÁ (plávanie)	ŠTVORKAJAK NA 500 A 1000 M
2004	ELENA KALISKÁ (vodný slalom)	ŠTVORKAJAK NA 500 A 1000 M
2005	DOMINIK HRBATÝ (tenis)	DRUŽSTVO TENISTOV SR
2006	RADOSLAV ŽIDEK (snoubording)	ŠTVORKAJAK NA 500 A 1000 M

OlympicRevue2007_1.qxd 16.1.2007 13:41 Stránka 10

„Kros je čistá akcia a adrenalín“

Lúskanie abecedy života a športu so strieborným olympijským medailistom v snoubordingu a Športovcom roka 2006 RADOSLAVOM ŽIDEKOM

Pred tromi rokmi ho na Slovensku poznali len zasvätenci snoubordingu. Dnes je známy v celej krajine. Dvadsaťpäťročný Žilinčan Radoslav Židek vo februári 2006 na ZOH v Turíne ukončil dlhé roky čakania na prvú zimnú olympijskú medailu nášho športovca v ére samostatnosti Slovenskej republiky. Nadviazal na šestnásť našich zimných medailistov z česko-slovenskej éry. Zisk olympijského striebra v súťaži, v ktorej prakticky polovicu trate viedol, v roku 2006 zapôsobil na slovenských športových novinárov viac, ako ktorýkoľvek iný výkon našinca. Vďaka nemu Radoslav Židek získal titul Športovec roka 2006 – ako vôbec prvý predstaviteľ individuálneho zimného športu v histórii.

Radoslava Žideka sme vyspovedali tak, že podľa písmen abecedy sme vytypovali slová, vyjadrujúce určité pojmy, a on rozprával, čo v ňom evokujú – či už v súvislosti so športom, alebo s bežným životom.

● **AUTÁ** – „Keď som mal osemnásť rokov, videl som v autách prostriedok na určitú sebarealizáciu. Vyžíval som sa vtedy v tuningu, alebo v širokých kolesách. Ale to ma prešlo. Dnes je pre mňa auto predovšetkým prostriedkom na prepravu a hlavnými kritériami sú pre mňa pohodlie a komfort pri jazde. Od Slovenského olympijského výboru mám k dispozícii Kiu Sorento, ktorá je fajn. Okrem toho môžem využívať klubový Seat Alhambra.“

● **BOARD (DOSKA)** – „Môj prvý snoubord bol značky Súľov a stál 3500 korún. Dnes mám dosky vyrábané na mieru, presne podľa mojich predstáv. Materiál mám tip-top, takže všetko je už len na mne. Tým, že jazdím s viazaním alpine, čiže mám tvrdé obutie, musím mať na kros pretekársku dosku ako na obrovský slalom, ale upravenú. Môj ‚board‘ je širší, zahnutý do oboch strán, tvrdší, má odlišné hrany aj rádius oblúka.“

● **CESTOVANIE** – „Cestovanie neznášam, pretože cestujem hrozne veľa. Naozaj ma to otravuje. Ak si môžem vybrať, tak radšej idem niekde autom, ako lietadlom, ale aj auto ma už unavuje. Dlhé štreky sa mi jednoducho sprotivili. Voľakedy som sa na šoférovanie tešil, ale teraz, keď viem, že mám pred sebou trebárs tisícpäťsto kilometrov, nemám z toho dobrý pocit. Ale idem do toho.“

● **DOPLNKOVÉ ŠPORTY** – „V prvom rade sú to koníčky na leto - wakeboarding, čo je jazdenie na vode za člnom alebo vlekom a kiteboarding, čo je jazda na doske za padákovým klzákom. To prvé si vychutnávam častejšie, pretože na kiteboarding u nás nie je správny vietor. Potrebujem na jeho vyznávanie vycestovať k moru, čo sa mi tak často nepodarí. Pri vode sa s obľubou venujem aj plážovému volejbalu. No a doplnkom mojich tréningov je kondičná príprava a behanie.“

● **ENERGIA** – „Fyzickú energiu čerpám v prvom rade z jedla a psychickú z ľudí. Tí blízki vedia človeku energiu dodať. Ale sú aj ľudia, ktorí ju vedia zobrať.“

● **FOTOGRAFOVANIE** – „Táto tvorivá činnosť je mojou záľubou. Na každú cestu so sebou beriem fotoaparát a kompletnú výbavu. Vďaka športu sa dostanem na množstvo zaujímavých miest. Všade na svete sa dá nájsť zaujímavý kút, alebo zaujímavý pohľad. Žiaľ, ako výkonný športovec nemám dostatok času fotografovať na tých miestach všetko, čo by som chcel. Škoda, že sa to nedá plnohodnotne skĺbiť so športovými povinnosťami. Inak, fotím všetko, čo sa mi páči – ľudí, krajinky, zaujímavé situácie. Na nič sa nešpecializujem. Nepovažujem sa za žiadneho profesionála, fotím zo záľuby. Ale fotím dosť. Napríklad na olympiáde, hoci som nemal na to veľa času, som spravil okolo päťsto fotografií.“

● **GIGANTI** – „Nad tým, ktorí ľudia sú pre mňa giganti, by som asi musel dlhšie premýšľať. Napochytro mi prichádza na um jedno meno – Lance Armstrong. To je naozaj ‚obor‘. Klobúk dolu pred ním.“

● **HORORY** – „Raz som niečo podobné zažil na pretekoch, keď sa tam zabil človek. Nebol som síce priamo pri tom, ale otriaslo to mnou. Na vlastnej koži som zažil horory viackrát za volantom - na cestách.“

● **CHYBY** – „Každý robí chyby. Ja sa z niektorých poučím, z iných nie. V športe sa chýb dopúšťam predovšetkým vtedy, keď skúšam nejaké nové veci. Ale snažím sa ich vyvarovať a s pribúdajúcim vekom ich ubúda. Niektoré jazdecké chyby mi priniesli aj úrazy. Ale o tom je risk – môže priniesť zisk, alebo pád.“

● **INVESTÍCIE** – „Nemusím dnes investovať do vecí, ako je športová výbava, alebo auto, pretože

■ *Nespútaná radosť Rada Žideka v cieli olympijského snoubordkrosu.* *FOTO SITA*

RADOSLAV ŽIDEK

Narodil sa 15. 10. 1981 v Žiline. Meria 186 cm, váži 82 kg. Je členom Strediska štátnej športovej reprezentácie Ministerstva vnútra SR a Športového klubu polície Štrbské Pleso. Trénuje ho bývalá vicemajsterka sveta v snoubordingu Jana Šeďová. Odmala bol všestranným športovcom – venoval sa najprv lyžovaniu a keď si pri ňom zlomil nohu, tak snoubordingu, ďalej džudu a lukostreľbe. V nej sa v roku 1999 dokonca stal juniorským majstrom Európy v kladkovom luku. Chcel skúsiť aj motokros, ale pri prvých pokusoch si zlomil kľúčnu kosť. Špecializovať na snoubording sa začal až v roku 2000. Vo Svetovom pohári jazdí od sezóny 2002/03. V sezóne 2004/05 sa v snoubordkrose (boardercross) prepracoval do širšej svetovej špičky, keď skončil piaty v pretekoch SP v Nassfelde i vo Valle Nevado a v pretekoch SP celkove dosiahol šesť umiestení v top 10. Jeho životným úspechom sa 16. februára 2006 na trati v Bardonecchii stal zisk olympijského striebra v snoubordkrose tesne za Američanom Sethom Wescottom. Jeho domovské svahy sú vo Vrátnej. Je vyštudovaným operátorom nábytkárskej techniky, určitý čas vypomáhal otcovi v jeho nábytkárskej firme.

OlympicRevue2007_1.qxd 16.1.2007 13:41 Stránka 11

týmto ma zásobujú sponzori. Rád však investujem do jedla a pitia. Občas si kúpim kvalitné víno. Mám rozrobené aj niečo na väčšie investovanie, ale o tomto projekte by som sa ešte nerád vyjadroval. To je budúcnosť a nechcem nič zakríknuť."

● **JAZDA SNOV** – „Tieto parametre spĺňal olympijský kros v Bardonecchii. Z každej stránky. Jednak tá trať bola taká, akú predtým nikto nikdy nevidel, ani nepostavil. Bola fantastická. Ale podobne skvelá bola aj moja finálová jazda. Tú môžem nazvať jazdou snov, aj keď som v nej spravil jednu chybu, ktorá ma stála zlato. Občas mám veľký pocit z jazdy aj vtedy, keď sa spustím z pekného kopca na freeride. Ale robím to len zriedkavo, pretože je to tiež dosť nebezpečné, najmä keď sa spustí lavína."

● **KROS (SNOUBORDKROS)** – „Je to dosť nebezpečná disciplína – vzhľadom na to, že v nej idú naraz štyria pretekári. Je to niekedy o krk a preteky sú dosť hektické. Občas treba aj zariskovať, čo môže byť nebezpečné. Ale keď človek rozmýšľa a nekoná príliš zbrklo, dá sa kolíziám aj pádom vyhnúť. Zo všetkých disciplín snoubordingu mi však práve kros sedí najviac, pretože to je čistá akcia a adrenalín."

● **LENIVOSŤ** – „Nech mi hovorí, kto chce, čo chce, každý človek je vo svojej podstate lenivý. Aj ja bývam. Ale keď mám pocit, že už je toho priveľa, viem sa premôcť a ísť čosi robiť. Moje leňošenie znamená predovšetkým vyspávanie. Nemám problém pospať si trebárs aj do dvanástej. Ale keď ma tlačí nejaká povinnosť, zdvihnem sa a idem za tým. Nezvyknem leňošiť pri televízore, prepínanie kanálov mi veľa nehovorí."

● **MEDAILA** – „Určite máte na mysli tu turínsku, ktorá vyzerá ako masívne cédečko. Je krásna a poriadne ťažká. Som veľmi rád, že ju mám. Keď som si ju porovnával s tými z predošlých olympiád, jej dizajn je určite najkrajší. Oddychuje u mňa v spálni na nočnom stolíku v špeciálnom podstavci."

● **NÁBYTOK** – „Vyštudoval som odbor operátor nábytkárskej techniky a pomáhal som zo tri roky otcovi v jeho nábytkárskej firme. Našťastie, už je to za mnou. Nespomínam na výrobu nábytku rád, bola to ťažká drina, tvrdá práca od rána do večera. Nebolo to pre mňa, od začiatku som cítil, že mi táto práca nesedí. Snažil som sa z toho nejako uniknúť a našťastie sa mi to podarilo."

● **ODDYCH** – „Športový kolotoč je náročný – cestovanie, tréningy, preteky, ale keby som ho nemal rád, tak to nerobím. Keď je toho však na mňa veľa, nemám žiadny problém dožičiť či oddych. Snažím sa oddychovať často. Počas sezóny je to zložitejšie, ale keď už dorazím zo ‚šnúry' domov, snažím sa úplne vypnúť. Poriadne si pospím a potom si idem napríklad zľahka zajazdiť. Keď raz už vstanem z postele, viac nepolihujem, niečo musím robiť. To isté platí aj pre oddych v lete, i keď som napríklad pri mori. Určite nie som typ, že by som sa vyvalil na pláži a smažil sa na slnku. To by som vydržal maximálne dve hodiny, inak by ma asi porazilo. Musím proste čosi robiť. Oddýchnem si tam pri wakeboardingu, kiteboardingu, alebo pri volejbale."

● **PENIAZE** – „Keď človek má peniaze, je mu fajn. Ale mať priveľa peňazí pre človeka, ktorý ich predtým nemal, ani nie je príliš dobré. Nie je to môj prípad, pretože ja som nikdy nebol bohatý. Ale poznám niekoľko ľudí, ktorí rýchlo výrazne zbohatli. Videl som, že ich to značne zmenilo. Myslím si, že mať veľmi veľa peňazí nie je dobré. Stačí ich mať toľko, koľko človek potrebuje, aby mu spríjemňovali život. Hovorí sa, že s jedlom rastie chuť, ale mne sa to príliš nepáči. Aspoň dnes to tak vidím."

■ ***Židekova strieborná olympijská jazda zviditeľnila u nás snoubording dovtedy nevídaným spôsobom.*** *FOTO ŠTARTFOTO / JÁN SÚKUP*

● **RODINA** – „Mám rodičov, sestru aj brata – to je moja rodina. Som s nimi rád, ale dnes už s nimi netrávim veľa času. O tom, že by som si založil svoju vlastnú rodinu, som zatiaľ ešte vôbec nepremýšľal. V tejto chvíli si zatiaľ absolútne nedokážem predstaviť, že by som mal doma ženu a dieťa."

● **SLÁVA** – „Nemyslím si, že by som bol slávny. To trvalo možno dva týždne po olympiáde, potom celá sláva opadla. Niekoľko ľudí si ma všimlo, niektorí ma oslovili, ale nebolo to tak, ako som po takomto úspechu predpokladal. Neverím, že by môj príklad pritiahol viac ľudí na Slovensku k snoubordingu. U nás to funguje zvláštne. V hokeji, ktorý tu má veľké zázemie, by sa veľký úspech zrejme prejavil na príleve detí v halách, ale v snoubordingu nie. Je to na ľuďoch – kto chce, tak ide jazdiť bez toho, či je Židek olympijským medailistom alebo športovcom roka. Pripúšťam len, že je možno niekoľko jednotlivcov, ktorí sa nadchli mojím príkladom a dali sa na tento šport."

● **ŠEĎOVÁ** – „Jana je pre mňa veľmi dôležitým človekom. Už dlhší čas ma vedie ako trénerka a v poslednom čase obohatila svoju funkciu aj o prácu manažérky. Sama bola výborná pretekárka, takže mi vie veľmi dobre poradiť. Prezradila mi mnoho vecí o jazdení, na ktoré by som inak musel sám dlho prichádzať. Komunikujeme však spolu nielen o snoubordingu, ale aj o iných veciach. Odbremeňuje ma aj od všetkých administratívnych povinností a od papierovania, ktoré ma ubíja. Za to som jej naozaj vďačný."

● **TURÍN** – „Z pochopiteľných dôvodov na olympiádu spomínam rád. Zo samotného Turína som síce veľa nevidel, keďže sme bývali v dosť vzdialenej Bardonecchii, ale po súťaži som sa tam viackrát dostal. Turín vnímam ako centrum olympiády, ktorá mi vyšla. Bolo to tam hektické, chaotické a veľmi intenzívne. Odkedy som prešiel cieľom a všetci sa na mňa vrhli, celý týždeň som sa tam už nezastavil."

● **ÚNAVA** – „Dnes už nezvyknem častejšie pociťovať veľkú únavu. Kedysi som nerozumne obchádzal všetky preteky a býval som potom veľmi unavený, ale dnes si už viem všetko lepšie rozložiť a vyberám si. Občas sa mi samozrejme stane, že totálne vyčerpaný ľahnem do postele a hneď spím, ale nie je to také tragické, ako u vytrvalostných športovcov."

● **VRÁTNA** - „Vždy tam budem chodiť rád. Vo Vrátnej som vyrastal, je to moje domovské stredisko. Dávno som si ju zamiloval. O to viac ma teší, že v poslednom období tam pre snoubordistov robia veľmi veľa. Začiatkom roka 2006 spustili novú lanovku – ‚vajíčko' pre osem ľudí, hore zase novú dvojkotvu. Výhodou Vrátnej je, že sneh tam býva dosť skoro a dá sa tam jazdiť aj freeriding v hlbokom snehu. Ja chodievam jazdiť hlavne na Príslop a Poludňový Grúň. Vyberám si menej exponované časy, keď netreba dlho čakať a človek sa pri jazdení nemusí príliš obzerať na ľudí okolo. V čase špičky, keď sa už dlhšie čaká, nejazdím."

● **WESCOTT** – „Seth Wescott je chlap, ktorý ma pripravil o olympijské zlato. Pravda je však taká, že vyhral len vďaka mojej chybe. V jeho prospech zahralo, že nemám toľko skúseností ako on. Keby som nespravil chybu, vďaka ktorej ma na jednom úseku predbehol, neverím, že by ma zdolal. Ale klobúk dolu pred ním. Musím však povedať, že nikdy sme neboli v nejakom užšom kontakte a ani sa veľmi navzájom nepoznáme."

● **ZRANENIA** – „V minulej sezóne ma pred olympiádou prenasledovali dosť. Neboli síce nejaké vážne, ale na určitý čas ma paralyzovali a obmedzili – mal som dobitý členok, lakeť, aj rameno. Nemohol som fungovať tak, ako by som chcel a potreboval. Dúfam, že v tejto sezóne sa mi zranenia vyhnú."

Zaznamenal ĽUBOMÍR SOUČEK

OlympicRevue2007_1.qxd 16.1.2007 13:41 Stránka 12

Spomienky plné radosti i bôľu

V Bratislave sa koncom októbra stretli slovenskí olympionici z rokov 1984 a 1988

Stretnutia slovenských olympionikov, ktoré organizujú Slovenský olympijský výbor (SOV) a Slovenská asociácia olympionikov (SAO), sa už stali tradíciou. V sobotu 28. októbra 2006 sa v Kongresovom centre Doprastavu v Bratislave zišli naši účastníci ZOH 1984 v juhoslovanskom Sarajeve i 1988 v kanadskom Calgary a OH 1988 v juhokórejskom Soule. Treba dodať, že na OH 1984 v americkom Los Angeles našinci chýbali, pretože vtedajšia ČSSR podľa sovietskeho vzoru, či skôr príkazu, „antikomunistickú“ olympiádu v USA bojkotovala. Slovenská televízia poskytla na toto stretnutie videokazetu s pripomienkou pamätných udalostí všetkých uvedených olympiád, ktorá oživila spomínanie osobností nášho športu. Vyspovedali sme štyroch prítomných medailistov – dvoch z OH 1988 a dvoch zo ZOH 1984.

Od najväčšej krivdy k najväčšiemu šťastiu

JOZEF PRIBILINEC

dvojnásobný olympionik v atletike, na OH 1988 zlatý v chôdzi na 20 km

Rodák z Kopernice pri Kremnici Jozef Pribilinec bezo sporu patrí k najvýznamnejším postavám v histórii slovenského športu. Dvakrát získal korunu najlepšieho športovca ČSSR. V roku 1986 si ju vyslúžil ziskom titulu majstra Európy v chôdzi na 20 km v Stuttgarte a o dva roky neskôr olympijským víťazstvom na rovnakej trati v Soule. Bola to jeho druhá olympiáda, tá prvá mu nevyšla.

Debutoval ako dvadsaťročný úradujúci juniorský majster Európy v Moskve 1980. V moskovskej horúčave vtedy zaplatil nováčikovskú daň. V pretekoch, v ktorých jeho dlhoročný tréner Juraj Benčík vzdal, sa on vytrápil a skončil dvadsiaty.

O štyri roky neskôr v Los Angeles by bol favoritom číslo jeden na zisk zlata. Na dvadsiatke bol v tom čase najrýchlejším chodcom sveta, na 10 km trati utvoril svetový rekord na dráhe. V tréningoch viackrát dosiahol lepšie časy, ako bol vtedy najlepší svetový výkon histórie. Lenže do Los Angeles naši športovci v dôsledku politického rozhodnutia a pod tlakom Moskvy nešli... **„Dodnes to pociťujem ako najväčšiu krivdu v mojom živote! Mal som vtedy životnú formu, lepšiu, ako o štyri roky neskôr v Soule,“** hovoril dnes 46-ročný Jozef Pribilinec na stretnutí v Bratislave, na ktoré prišiel len týždeň po svojej druhej svadbe - aj s nevestou.

Jedným dychom však Pribilinec dodal, že Soul 1988 nebol z jeho strany revanšom za Los Angeles 1984, pretože každé preteky ponímal samostatne a keď sa skončili, rýchlo ich púšťal z hlavy a myslel na ďalšie. V Soule teda nespomínal na predošlú krivdu. Jeho motiváciou bolo v každých pretekoch bojovať o víťazstvo. **„Vždy som chcel vyhrať. Špičkového pretekára nemôže uspokojiť už ani druhé miesto. To mi zostalo dodnes. Bol som veľmi náročný na seba a asi som príliš náročný na druhých. Preto ma umiestenia slovenských chodcov na vrcholných súťažiach v posledných rokoch vôbec neuspokojujú.“**

Ale to sme trochu odbočili. Vráťme sa do olympijského Soulu. **„Bol som presvedčený, že tam vyhrám. Ani Taliana Damilana, ktorý ma predstihol rok pred olympiádou na MS v Ríme, ani Weigela z NDR som sa nebál. Cestu k víťazstvu mi však sťažili dve moje chyby. Prvou bolo, že som celkom nezobral do úvahy časový posun. Tak sa stalo, že absolútne vrcholnú formu som mal deň pred pretekmi. Druhej chyby som sa dopustil krátko pred záverom. Na 17. kilometri bola v popredí skupinka pretekárov a ja som sa rozhodol prevziať iniciatívu a ísť na čelo, aby som ju roztrhal. Neuvedomil som si, že olympijská súťaž sa ide inak ako všetky ostatné. Spravil som to príliš zavčasu a zbytočne som musel o to viac drieť. Možno aj preto som Weigelovi príliš neušiel. Čakal som, že bude mať kyslíkový dlh a odpadne skôr, ale on sa držal dosť tesne za mnou,“** spomínal.

Métou prešiel Pribilinec o tri sekundy skôr ako Weigel. Za cieľom sa zrútil na zem a Weigel sa k nemu sklonil a pobozkal ho. Vyzeralo to, že Jozef je úplne na konci so silami. Bolo to naozaj tak? **„Samozrejme, že som bol veľmi unavený, ale ten pád na tartan bol mixom únavy a silných pocitov, že sa mi to podarilo,“** vybavoval si z pamäti emotívne chvíle. Štyri roky po najväčšej krivde zažil najväčšie športové šťastie. Svoju veľkolepú kariéru korunoval ziskom olympijského zlata.

Medaila po desiatich rokoch čakania

GABRIELA SOUKALOVÁ-SVOBODOVÁ

trojnásobná olympionička v behu na lyžiach, na ZOH 1984 členka striebornej štafety

Účastníčka ZOH 1976, 1980 a 1984 Gabriela Soukalová-Svobodová bola v Sarajeve 1984 členkou striebornej štafety ČSSR na 4x5 km vedno so Švubovou, Paulů a Jeriovou. Verte či neverte – odvtedy až dodnes je jedinou slovenskou ženskou medailistkou zo ZOH! **„Pred dvoma rokmi mi Jano Klimko povedal, že som jediná Slovenka so zimnou olympijskou medailou. Naozaj ma to zaskočilo,“** priznala sa. Pochádza z Kremnice, ale už 31 rokov žije v Čechách. V encyklopédiách ju evidujú ako Svobodovú-Sekajovú, ale pritom už 17 rokov je Soukalová. Preslávila sa v behu na lyžiach, ale dnes sa ako trénerka venuje biatlonu – na športovom gymnáziu v Jablonci vedie bežeckú časť prípravy talentov, jej manžel zase streleckú. Ich sedemnásťročná dcéra Gabriela je v tomto športe vo výbere českých olympijských nádejí.

Prvú veľkú medailu získala ešte s dievčenským menom Sekajová – na MS 1974 vo Falune bola ako 21-ročná členkou bronzovej štafety ČSSR. **„Ten prvý úspech prišiel rýchlo a ľahko. Vtedy som trénovala málo a zdalo sa mi, že všetko pôjde samo. Lenže potom som veľa rokov čakala na niečo podobné. To bolo pre mňa veľké sklamanie. Trénovala som stále viac a viac, ale mojím maximom za tie roky bolo jedno druhé**

■ *Z neformálnej debaty na stretnutí olympionikov – olympijský víťaz zo Soulu 1988 v atletike Jozef Pribilinec (vpravo) v rozhovore so strieborným hokejistom zo Sarajeva 1984 Dáriusom Rusnákom (v strede) a s dvojnásobným olympijským medailistom z výrazne staršej generácie, hokejistom Jozefom Golonkom.* FOTO ĽUBOMÍR SOUČEK

OlympicRevue2007_1.qxd 16.1.2007 13:41 Stránka 13

miesto v pretekoch SP. Boli sme síce veľmi silná generácia, ale v štafetách sa nám medailový úspech na vrcholnej súťaži zopakovať nedarilo. Na ZOH 1976 v Innsbrucku sme skončili šieste, v Lake Placide 1980 štvrté, na MS 1982 piate. Pri tréningovej drine ma držala už len myšlienka na olympiádu v Sarajeve," spomína.

Do Sarajeva prišla krátko pred 31. narodeninami na svoju tretiu olympiádu – vtedy už mala sedemročnú dcéru Luciu. **„Musím povedať, že z každej stránky bola táto olympiáda najkrajšia. Bývali sme síce priamo v dejisku súťaží na Igmane, ale v blízkosti Olympijskej dediny. S tamojšími ľuďmi sme nadviazali dobré vzťahy, svoje zrejme zohralo to, že sme Slovania. Na štafetu nás došli povzbudiť naši hokejisti a my sme v nej zo seba vydali všetko. Podľa výsledkov v predchádzajúcich pretekoch sezóny, kde sme zdolávali Nórky, sme sa cítili na medailu. Napokon sme ju aj získali. Nórky síce vyhrali, ale v tesnom súboji o striebro Květa Jeriová vybojovala víťazný boj s veľkou fínskou hviezdou Hämäläinenovou, ktorá v Sarajeve vyhrala všetky tri individuálne disciplíny. Ja som sa znovu po desiatich rokoch dočkala veľkej medaily, čo bola pre mňa obrovská odmena. Bol to najsilnejší zážitok v kariére."**

K triumfu chýbal len krôčik

DÁRIUS RUSNÁK

na ZOH 1984 člen strieborného družstva v ľadovom hokeji

Hokejista bratislavského Slovana Dárius Rusnák bol v Sarajeve 1984 so štyrmi gólmi a piatimi asistenciami zo siedmich zápasov druhý najproduktívnejší hráč čs. tímu po Vladimírovi Růžičkovi. Jeho „lajna" s Košičanmi Vincentom Lukáčom a Igorom Libom strelila v turnaji tucet gólov. Vtedy 25-ročného muža, ktorý o rok neskôr ako kapitán priviedol čs. tím v Prahe k zisku titulu majstra sveta a ktorý v reprezentácii ČSSR v 123 zápasoch strelil 58 gólov, však dodnes škrie, že náš tím v Sarajeve získal „len" striebro, a nie zlato.

Družstvo ČSSR podľahlo v rozhodujúcom zápase „zbornej" ZSSR 0:2. Predtým vyhralo šesť zápasov v sérii. Na ceste k rozhodujúcemu zápasu zdolalo v B-skupine Nórov 10:4, obhajcov zlata Američanov 4:1, Rakúšanov 13:0, Fínov 7:2 a Kanaďanov 4:0, potom vo finálovej skupine Švédov 2:0. „Rusnákovci" sa cítili aj na zbornú, ktorá na nich čakala v poslednom zápase turnaja. Družstvo Česko-Slovenska však už štvrtý raz v olympijskej histórii – predtým v St. Moritzi 1948, v Grenobli 1968 a v Innsbrucku 1976 – zostalo len tesne od zisku zlata...

„Podľa mňa sme na olympiáde mali silnejší tím ako o rok neskôr, keď sme sa v Prahe stali majstrami sveta. V Sarajeve sme boli konsolidovanejší ako v Prahe, pretože pred MS 1985 do tvorby družstva negatívne zasiahlo viacero zranení. O to viac mi bolo ľúto, že v Sarajeve sme napokon nespravili rozhodujúci krok k zisku zlata. V poslednom zápase olympijského turnaja sme začali výborne, mali sme veľké šance. Verím, že keby sme vtedy skórovali, tak súper sa zlomí. Lenže mali sme veľkú smolu - gól sme nedali, naopak sme nešťastne inkasovali, keď Šindelovi sa puk od žŕdky odrazil na chrbát a odtiaľ do bránky. Tým sa súper dostal na koňa. Rusom navyše výborne zachytal Treťjak. Nevedeli sme mu dať gól, takže sme prehrali. O dva mesiace neskôr sme im však na Švédskom pohári dali sedmičku...", zaspomínal si na stretnutí olympionikov Dárius Rusnák.

Do priebehu sarajevskej olympiády do určitej miery negatívne zasiahlo úmrtie najvyššieho sovietskeho komunistického pohlavára Jurija Andropova, ku ktorému došlo počas hier. Vzhľadom na vtedajšiu naviazanosť krajín „sovietskeho bloku" na ZSSR to mohlo mať dosah aj na účinkovanie čs. výpravy. Dárius Rusnák: **„Pamätám sa, že vtedy celú našu výpravu zvolali na prízemí nášho obytného bloku v Olympijskej dedine a museli sme si pamiatku Andropova uctiť minútou ticha. Vládli vtedy veľké obavy, že sovietsku výpravu odvolajú domov – a že to isté čaká aj nás. Našťastie, nestalo sa tak..."**

■ *Dvaja olympionici zo Soulu 1988 - bronzový zápasník Jozef Lohyňa (vľavo) a desiaty v cestných pretekoch cyklistov Jozef Regec.* FOTO ĽUBOMÍR SOUČEK

O zlato ho pripravili rozhodcovia

JOZEF LOHYŇA

trojnásobný olympionik v zápasení, na OH 1988 bronzový vo voľnom štýle do 82 kg

Aj ten, kto získa olympijskú medailu, môže byť sklamaný. Ešte viac ako Rusnák by o tom mohol rozprávať zápasník Jozef Lohyňa. Podobne ako Pribilinec prišiel vinou politikov o štart na OH 1984 v Los Angeles. Už vtedy tento voľnoštýliar patril do svetovej špičky. Životnú formu však mal na OH 1988 v Soule. Ešte lepšiu ako o dva roky neskôr, keď sa v Tokiu stal majstrom sveta. Len vinou absolútnej nepriazne rozhodcov v súboji s domácim Hanom Mjong-u nepostúpil do finále. Juhokórejčan napokon získal zlato – on „len" bronz. Ešte aj dnes sa mu na to spomína ťažko... Zažil totiž na vlastnej koži to, čo sa v Soule viackrát odohralo aj v boxe, džude, či v hádzanej – totálne rozhodcovské nadržanie domácim borcom.

„Soul ma bolel veľmi dlho, pretože tam som naozaj mohol byť olympijským víťazom. Mal som takú formu, že som v turnaji víťazil aj 14:0, či 15:0. Zo siedmich zápasov len dvaja súperi proti mne získali aspoň bod. V zápase s Hanom však mojím hlavným súperom boli rozhodcovia. Nemohol som dotiahnuť žiadnu akciu, vždy sa ozvalo písknutie. Bolo to, ako keby vám vo futbale alebo v hokeji pri každom útoku zapískali ofsajd. Prehral som 1:2, ale Han za to nemohol. Pritom som tušil, čo ma čaká, pretože kanadský borec ma upozornil, že v zápase s Hanom ho rozhodcovia ošmekli. Ja som však mal na prípravu naňho len krátky čas, pretože v poslednej chvíli nám prežrebovali ‚pavúk'. Hádam len desať minút pred zápasom som sa dozvedel, že ma čaká domáci borec. Han napokon získal dokonca zlato, ale zrejme sám cítil, že som lepší, pretože som od neho dostal darčeky," spomínal Jozef Lohyňa.

Z nezaslúženej prehry bol zúfalý, ale ako-tak ho napokon uspokojil aspoň bronz. V súboji s Tambovcevom zo ZSSR si ho vybojoval napriek zdravotným problémom. **„Bola to jediná kategória, v ktorej Sovieti vo voľnom štýle nezískali medailu...",** loví v pamäti Lohyňa. A potom si neodpustí kritiku s poriadnou dávkou trpkosti: **„Viackrát som rozmýšľal, čo by sa v mojom živote zmenilo, keby som vtedy na olympiáde vyhral. Väčšiu úctu by som na Slovensku ani tak nezískal. U nás naozaj platí to, že doma nikto nie je prorokom. U nás si ľudia nevedia vážiť osobnosti, ktoré niečo dokázali. Najviac uctievané sú rýchlokvasené celebrity a hviezdy reality šou. Ja som dokázal v zápasení naozaj veľa, ale väčšiu odozvu mojich úspechov u ľudí som pociťoval v USA, či v Nemecku. Tu som však posledných šesť rokov nevedel získať angažmán pri zápasení..."**

Soul bol pre Jozefa Lohyňu prvou z jeho štyroch olympiád. V Barcelone 1992 skončil do 82 kg piaty, v Atlante 1996 po prestupe do vyššej kategórie štvrtý. V Sydney 2000 bol už ako tréner, ale vôbec na to nespomína rád, pretože tam zažil veľké sklamanie. **„Musím povedať, že napriek krivde mám najlepšie spomienky práve na Soul. A nielen preto, že to bola moja prvá olympiáda a naplnenie detského sna z čias, keď som čítaval o antickom Grécku. V Ázii sme ako špičkoví športovci boli naozaj uctievaní. Okrem toho, vo výprave sa dala dohromady výborná partia. Myslím si, že aj preto boli tie Hry pre nás celkom úspešné. Úplne iné to bolo o štyri roky neskôr v Barcelone, keď už bolo cítiť, že sa delí štát. Tam sme netvorili kolektív."**

ĽUBOMÍR SOUČEK

OlympicRevue2007_1.qxd 16.1.2007 13:41 Stránka 14

VÝZNAMNÉ OLYMPIJSKÉ UDALOSTI VO IV. ŠTVRŤROKU 2006

Coubertin na večnú pamäť v Piešťanoch

Pedagogický odkaz Coubertinovho dedičstva bol náplňou medzinárodného sympózia, ktoré 13. a 14. októbra v Piešťanoch usporiadali spoločne Slovenský olympijský výbor, Národné športové centrum a miestne Gymnázium Pierra de Coubertin, ktorého absolventmi je päť olympionikov na čele s plavkyňou Martinou Moravcovou. Od 13. októbra však jeho pamiatku v areáli gymnázia budú pripomínať aj busta a dva duby. Na oficiálny program prvého dňa sympózia nadviazala spoločensko-športová akadémia na počesť 70. výročia Gymnázia Pierra de Coubertin v priestoroch školskej haly pre športové hry, ktorú otvorili pred piatimi rokmi.

Bustu baróna Coubertina od nemeckého sochára Wilhelma Gutwillingera venovalo Olympijské múzeum v Lausanne a vo vestibule športovej haly ju slávnostne odhalili čestný člen MOV Vladimír Černušák a praprasynovec slávneho francúzskeho pedagóga a humanistu Yvan de Navacelle de Coubertin. Ešte predtým obaja vedno s množstvom ďalších osobností, medzi ktorými boli napríklad podpredsedovia SOV Mária Mračnová a Vladimír Miller, olympijskí víťazi Anton Tkáč, Miloš Mečíř a Ján Zachara, veľvyslanec Francúzskej republiky na Slovensku Jacques Faure, viceprezident Medzinárodného výboru Pierra de Coubertin (CIPC) Jean Durry, primátor Piešťan Remo Cicutto, či riaditeľ Gymnázia Pierra de Coubertin Ivan Luknár, zasadili v areáli gymnázia pred halou na pamiatku vzkriesiteľa antických olympiád dva duby. Boli dovezené z Chateau de Mirville a z Much Wenlocku, čo sú miesta, úzko spojené s Coubertinom. Sadeniu predchádzal slávnostný sprievod študentov gymnázia a účastníkov sympózia ulicami mesta.

Medzinárodné sympózium „Pedagogický odkaz Coubertinovho dedičstva“ v Spoločenskom centre Fontána v Piešťanoch slávnostne otvoril minister školstva Ján Mikolaj. Témou prvého dňa sympózia bolo vzdelávanie odborníkov v športe. Referáty k tejto téme predniesli riaditeľ odboru prierezových činností v športe Ministerstva školstva SR Stanislav Kosorin, šéfka vzdelávania Národného

■ *Praprasynovec zakladateľa novovekých olympijských hier Yvan de Navacelle de Coubertin pri sadení duba na počesť Pierra de Coubertin v Piešťanoch.*
FOTO ĽUBOMÍR SOUČEK

športového centra v Bratislave Elena Malíková, čestný člen MOV a čestný predseda SOV Vladimír Černušák a členka exekutívy CIPC Ines Nikolausová. Obsiahlu prednášku o odkaze Pierra de Coubertin a jeho diela smerom k budúcnosti športu mal viceprezident CIPC, zakladateľ francúzskeho športového múzejníctva a spisovateľ Jean Durry.

Auditóriu, v ktorom sedelo množstvo študentov piešťanského gymnázia, Jean Durry pútavým spôsobom priblížil osobnosť Pierra de Coubertin - jeho dramatický súkromný, i veľmi bohatý pracovný život, v ktorom sa realizoval vo veľkom množstve oblastí. Vzdelanca a športového nadšenca, ktorý stál v rokoch 1896 - 1925 na čele Medzinárodného olympijského výboru, vykreslil ako veľkého novátora a človeka budúcnosti. Svojou snahou o reformu výchovy prostredníctvom športu a olympizmu sa Coubertin zameral predovšetkým na ovplyvnenie mladej generácie. Šport považoval za prostriedok oslobodenia jedinca. Najviditeľnejším dedičstvom jeho pôsobenia sa stali olympijské hry, ktoré sa po obnovení antickej tradície a jej povýšení na medzinárodnú platformu stali najväčšími športovo-spoločenskými sviatkami ľudstva. Ale jeho vplyv zasiahol rozsiahlo aj do pedagogiky, i do školskej výchovy a vzdelávania.

Druhý deň sympózia s účasťou množstva významných zahraničných hostí bol v znamení Coubertinovho odkazu v olympijskej výchove. S informácií o aktivitách v tejto oblasti v zahraničí vystúpili viceprezident CIPC Jean Durry a predstavitelia národných olympijských akadémií z Nemecka, Slovinska (predseda Slovinskej olympijskej akadémie a dvojnásobný olympijský víťaz v gymnastike Miroslav Cerar), Poľska a Česka. Zvyšok seminára bol v réžii Slovenskej olympijskej akadémie (SOA), ktorá seminár o olympijskej výchove pripravila netradičnou formou workshopov s aktívnym zapojením aj zahraničných hostí.

Zaslúženej pozornosti sa tešila prvá verejná prezentácia dokumentárneho filmu „Slovensko na olympijských hrách“. Na jeho tvorbe počas niekoľkých rokov predovšetkým s využitím obrazových materiálov Slovenskej televízie pracovali predseda SOA Ján Grexa a členka výboru SOA Paulína Neveziová. Film bude slúžiť na študijné účely a ako vítaná názorná pomôcka pri realizácii rozmanitých olympijských aktivít na Slovensku.

(sou)

Krst katalógu „Šport a umenie“ a vyhodnotenie BOD

V rámci akadémie v športovej hale Gymnázia Pierra de Coubertin v Piešťanoch sa uskutočnil krst katalógu Slovenského olympijského výboru „Šport a umenie“, ktorý SOV vydal v spolupráci s Národným športovým centrom (NŠC). Šampanským ho pokrstil olympijský víťaz 1988 v tenise Miloš Mečíř za asistencie podpredsedníčky SOV pre rozvoj olympizmu Márie Mračnovej. Katalóg obsahuje prehľad výtvarných a literárnych diel, prihlásených do súťaží SOV – výtvarných diel v tematických okruhoch Šport a olympizmus (2003) a Šport a umenie (2005), plus literárnych diel v okruhu Šport a literatúra (2005).

Následne predstavitelia Slovenského olympijského výboru a spoločnosti Zentiva odovzdali ceny pre olympijské kluby regiónov Slovenska, ktoré najlepšie zorganizovali tohtoročný Beh olympijského dňa. Prémiu vo výške 30 000 korún získal za prvé miesto v súťaži Zentivy OK Spišská Nová Ves, 20 000 Sk za druhé miesto OK Košice a 10 000 Sk za tretie miesto OK Žilina. Najlepšie vyhodnotené kluby zároveň dostali aj balíčky od Zentivy. Ceny prevzali predsedovia olympijských klubov Viliam Mjartan (OK Spišská Nová Ves), Anton Švajlen (OK Košice) a Michal Staňo (OK Žilina).

■ *Miloš Mečíř a Mária Mračnová pri krste katalógu „Šport a umenie“.*
FOTO ĽUBOMÍR SOUČEK

OlympicRevue2007_1.qxd 16.1.2007 13:41 Stránka 15

VÝZNAMNÉ OLYMPIJSKÉ UDALOSTI VO IV. ŠTVRŤROKU 2006

Na decembrovom VV SOV aj minister školstva Ján Mikolaj

Decembrové 159. zasadnutie výkonného výboru SOV bolo svojím spôsobom historické. Rokovanie olympijskej exekutívy prvý raz v histórii poctil svojou návštevou minister školstva. Minister Ján Mikolaj navštívil olympijskú pôdu v sprievode nového generálneho riaditeľa sekcie štátnej starostlivosti o šport MŠ SR Pavla Macka. Minister školstva strávil v spoločnosti členov VV SOV takmer hodinu. Ako na úvod povedal, chce utvoriť novú spoluprácu ministerstva so SOV a diskutovať o veciach, ktoré treba spraviť na zlepšenie situácie v slovenskom športe. Predstavil priority ministerstva školstva v oblasti športu, ktorými sú oživenie športovej činnosti na školách, podchytenie talentovanej mládeže a vrcholový šport s akcentom na štátnu reprezentáciu. Informoval aj o plánoch ministerstva v oblasti prípravy nového zákona o športe.

Predseda SOV František Chmelár v diskusii reagoval, že Slovenský olympijský výbor sa hlási k prioritám ministerstva školstva. SOV sa chce podieľať na tvorbe novej koncepcie práce s talentovanou mládežou a v oblasti vrcholového športu pripravil projekty smerom k OH 2008 v Pekingu a k ZOH 2010 vo Vancouvri. Predseda SOV odovzdal ministrovi školstva podrobne rozpracovaný projekt SOV k Hrám XXIX. olympiády, ktorý schválilo rokovanie VV SOV.

Čestný predseda SOV Vladimír Černušák požiadal ministra školstva, aby jeho rezort pri realizácii všetkých svojich priorít pamätal na odborné vzdelávanie všetkých realizátorov telovýchovného a športového procesu, počnúc učiteľmi telesnej výchovy. Viacerí členovia VV SOV predložili v diskusii podnety na obnovenie povinnej telesnej výchovy na vysokých školách, aj na zvýšenie počtu jej hodín na základných a stredných školách. Na brífingu po skončení VV SOV predseda SOV František Chmelár na margo stretnutia s ministrom školstva Jánom Mikolajom ocenil jeho ústretovosť, ktorú považuje za predpoklad ďalšej dobrej vzájomnej komunikácie.

■ *Predseda SOV František Chmelár (vpravo) víta na rokovaní VV SOV ministra školstva Jána Mikolaja (v strede) a generálneho riaditeľa sekcie štátnej starostlivosti o šport MŠ SR Pavla Macka.* FOTO ĽUBOMÍR SOUČEK

■ *Predstaviteľ firmy Lenovo Slovensko Robert Bednář práve odovzdal Jozefovi Göncimu nový notebook.* FOTO ĽUBOMÍR SOUČEK

Notebooky Lenovo na skvalitnenie prípravy strelcov i kajakárov

Slovenský olympijský výbor sa snaží pomáhať zvyšovať kvalitu tréningového procesu špičkových slovenských športovcov aj poskytovaním pomoci v oblasti materiálno-technického zabezpečenia, potrebného na kvalitnú prípravu. Začiatkom decembra to ocenili dvojnásobný bronzový olympijský medailista v športovej streľbe Jozef Gönci, aj tréner nášho elitného štvorkajaka rýchlostných kanoistov Pavel Blaho. Na pôde SOV si prevzali notebooky značky Lenovo, nové modely Think Pad R51. Odovzdal im ich Robert Bednář, large account sales manager spoločnosti Lenovo Slovensko.

Vďaka spolupráci so spoločnosťou Lenovo, ktorá je dodávateľom Slovenského olympijského výboru, SOV pomohol krátko po ZOH 2006 v Turíne našim úspešným zimným olympionikom. Notebook Lenovo si vtedy prevzali strieborný snoubordista Radoslav Židek, aj piaty biatlonista Marek Matiaško. Tretí notebook mohli využívať bežci na lyžiach Martin Bajčičák a Ivan Bátory. Teraz prišiel rad aj na zástupcov úspešných letných športov. Po Jozefovi Göncim a trénerovi štvorkajaka Pavlovi Blahovi si s odstupom niekoľkých dní prevzal rovnaký notebook aj reprezentačný tréner strelcov a strelkýň na trap Branislav Slamka.

V Colorado Springs podpis zmluvy medzi SOV a NOV USA

Počas októbrovej cesty do zámoria vedúci predstavitelia Slovenského olympijského výboru – predseda SOV František Chmelár, podpredseda pre zimné športy Igor Nemeček a generálny sekretár Jozef Liba – navštívili aj sídlo Amerického olympijského výboru (USOC) v Colorado Springs. Prezreli si aj tamojšie olympijské tréningové stredisko. Centrum vo vysokohorskom Colorado Springs (2100 m n. m.) je perfektne vybavené na tréning plavcov, športových strelcov, atlétov, cyklistov, moderných päťbojárov, šermiarov, zápasníkov i šorttrekárov. Je vo vlastníctve USOC, rovnako, ako ďalšie tri špičkové tréningové centrá v USA - Chula Vista na juhu krajiny, kde sa tradične pripravujú slovenskí rýchlostní kanoisti, stredisko zimných športov v Lake Placide a vodácky areál v Severnej Karolíne.

Na záver návštevy v Colorado Springs došlo k podpisu dohody o spolupráci medzi USOC a SOV, na základe ktorej sa budú môcť slovenskí športovci na uvedených miestach pripravovať za veľmi výhodných podmienok. O tieto možnosti ešte pred podpisom zmluvy prejavilo záujem viacero slovenských športových zväzov. Na oplátku Američania majú záujem predovšetkým o prípravu v Areáli vodných športov v Čunove a o regeneračné procedúry v kúpeľoch Piešťany počas ich európskych pobytov. Zmluvu za SOV podpísal predseda František Chmelár a generálny sekretár Jozef Liba, za americkú stranu výkonný riaditeľ Amerického olympijského výboru (USOC) Jim Shear a šéf medzinárodného oddelenia Bob Fasulo.

■ *Snímka z podpisu zmluvy medzi SOV a USOC. Vľavo predseda SOV František Chmelár, vpravo výkonný riaditeľ USOC Jim Shear.* FOTO JOZEF LIBA

OlympicRevue2007_1.qxd 16.1.2007 13:41 Stránka 16

VÝZNAMNÉ OLYMPIJSKÉ UDALOSTI VO IV. ŠTVRŤROKU 2006

Cena EFPM Gablíkovi a Bošiakovi

Na slávnostnom vyhlásení ankety Športovec roka 2006 si slovenskí horolezci Martin Gablík a Rudolf Bošjak prevzali Cenu Európskeho hnutia fair play (EFPM). Exekutíva EFPM im ju udelila za príkladný čin – záchranu života poľského horolezca Artura Hajzera. V marci 2006 si Gablík s Bošjakom na galavečere SOV prevzali najvyššie slovenské ocenenie fair play – Cenu Radovana Kaufmana. V decembri ho doplnilo najvyššie európske ocenenie, ktoré im odovzdala členka výkonného výboru EFPM a slovenská ambasadorka pre šport, toleranciu a fair play Katarína Lokšová-Ráczová.

Martin Gablík a Rudolf Bošjak sa ako účastníci medzinárodnej expedície na Broad Peak (8047 m) v júli 2005 podieľali na záchrane zraneného člena expedície, Poliaka Artura Hajzera. Ten si počas nočného zostupu z Broad Peaku vo výške 7 800 m zlomil nohu. Piotr Pustelnik a dvaja talianski horolezci, ktorí zostupovali spolu s ním, mu končatinu znehybnili a začali s jeho presunom. V tom čase slovenský tím (Gablík a Bošjak) táboril v stene a pripravoval sa na výstup na druhý deň. Vedúci expedície Piotr Pustelnik sa s nimi skontaktoval rádiom a požiadal ich, aby sa zriekli plánu dosiahnuť vrcholu, a namiesto toho aby zostúpili k zranenému horolezcovi a pripojili sa k záchranárskemu úsiliu. Slováci sa k zranenému horolezcovi dostali o polnoci. Pri nočnom zostupe doslova riskovali vlastné životy. Martin Gablík dokonca spadol 400 metrov a zdalo sa, že zahynul. Našťastie, po niekoľkých hodinách sa pripojil k priateľom a ďalej im pomáhal pri znášaní zraneného horolezca. Ráno o tretej všetci dosiahli tretí tábor. Ďalší deň zostúpili do druhého tábora a 23. júla dosiahli základný tábor. Po celý čas Martin Gablík podporoval a znášal Artura Hajzera a Rudolf Bošjak zabezpečoval asistenciu a transport.

■ *Katarína Lokšová-Ráczová blahoželá Martinovi Gablíkovi (vpravo) a Rudolfovi Bošjakovi k udeleniu Ceny Európskeho hnutia fair play.* FOTO ŠTARTFOTO / JÁN SÚKUP

■ *Jedna z fotografií víťazného seriálu „Koniec sezóny“.* FOTO ĽUBOMÍR PIŠTEK

■ *Jedna z najvyššie ocenených prác v kategórii akčnej fotografie – Drvivý dopad.* FOTO VLADIMÍR VEVERKA

Súťaž „Šport a fotografia“

Pätnásteho novembra 2006 sa v Národnom tenisovom centre v Bratislave uskutočnila vernisáž vybraných prác, prihlásených do súťaže Slovenského olympijského výboru „Šport a fotografia“, aj ocenenie najlepších diel. Národné kolo súťaže „Šport a fotografia“ prebiehalo od 1. mája do 13. októbra 2006 a bolo určené amatérskym fotografom. Do súťaže sa prihlásilo 29 autorov s 55 fotografiami. Ich práce posudzovala štvorčlenná porota, vedená známym športovým fotografom Jánom Súkupom. Súťažilo sa v dvoch kategóriách – deti a mládež do 18 rokov, resp. dospelí nad 18 rokov, pričom medzi dospelými sa osobitne hodnotili akčné fotografie, osobitne seriály a osobitne portréty, prípadne ilustračné fotografie.

Diplomy a finančné prémie od Slovenského olympijského výboru si od predsedu SOV Františka Chmelára a podpredsedníčky SOV pre rozvoj olympizmu Márie Mračnovej prevzali - I. kategória: DOSPELÍ NAD 18 ROKOV - akčná fotografia: 1. miesto: Vladimír Veverka (Banská Bystrica) - Ani centimeter zadarmo, Drvivý dopad, Súhra dvoch síl v okamihu, 2. miesto: Miroslav Šimek (Galanta) – Attack, 3. miesto: Vladimír Dorňák (Bratislava) - Slovak Open 2006 Čunovo, Fabian Dörfler, seriál: 1. miesto: Ľubomír Pištek (Bratislava) - Koniec sezóny, 2. miesto: Miroslav Baránik (Bratislava) - Spoločná zbraň, 3. miesto: cena nebola udelená, portrét: 1. miesto: Miroslav Šimek (Galanta) – Relax, 2. miesto: Vladimír Dorňák (Bratislava) - Slovak Open 2006 Čunovo, Nacumi Murajama, 3. miesto: Renáta Roskopfová (Bratislava) - Tréning svetového rekordéra v silovom žonglovaní. II. kategória: DETI A MLÁDEŽ DO 18 ROKOV - detská športová fotografia, bola udelená len cena za 3. miesto: Štefan Hrdina (Piešťany) – Fan Box.

Okrem uvedených ocenení SOV udelil aj „Cenu Petra Pospíšila“ za najzaujímavejšie fotografie národného kola súťaže. Získal ju Miroslav Šimek z Galanty za „High Jump“. Plaketu s podobizňou nedávno zosnulého popredného športového fotografa a strieborného olympijského medailistu v hádzanej z Mníchova 1972 odovzdala manželka Petra Pospíšila Mária Pospíšilová.

Účastníci vernisáže, ktorých bolo viac než sto, si okrem ocenených prác v rámci súťaže „Šport a fotografia“ na prvom poschodí Národného tenisového centra mohli prezrieť aj výstavu fotografií Petra Pospíšila, ktoré sa zrodili počas viac než troch desaťročí jeho profesionálneho pôsobenia.

OlympicRevue2007_1.qxd 16.1.2007 13:41 Stránka 17

VÝZNAMNÉ OLYMPIJSKÉ UDALOSTI VO IV. ŠTVRŤROKU 2006

Víťazmi vedomostnej súťaže vysokých škôl študenti FMFI UK

Družstvo študentov Fakulty matematiky, fyziky a informatiky UK v Bratislave v zložení Marián Potočný, Martin Potočný a Lucia Bojarová sa v Liptovskom Mikuláši 15. novembra stalo víťazom vedomostnej súťaže vysokých škôl o olympizme. O jeho víťazstve pri rovnosti bodov s družstvom Právnickej fakulty UK Bratislava v celkovom hodnotení rozhodol až finálový „rozstrel“. Na treťom mieste skončilo družstvo Pedagogickej fakulty UMB Banská Bystrica. Na pôde Akadémie ozbrojených síl gen. Milana Rastislava Štefánika Liptovskom Mikuláši súťažili v trojčlenných družstvách študenti ôsmich vysokých škôl z celého Slovenska. Súťažilo sa v dvoch častiach. Úvodný písomný test bol základom pre ďalší úspešný postup k ústnym otázkam.

V prestávke súťaže sa uskutočnila beseda s olympionikmi a ďalšími špičkovými športovcami z liptovského regiónu, ktorú zorganizoval Olympijský klub Liptova na čele s Jergušom Bačom. Liptáci prišli na besedu v reprezentatívnom zložení aj s olympijským víťazom vo vodnom slalome Michalom Martikánom. So študentmi debatovali aj ďalší vodný slalomár Alexander Slafkovský, cyklisti Milan Jurčo a Matej Jurčo, bývalý hokejista Jerguš Bača, aj niekdajšia popredná zjazdárka Dagmar Slafkovská-Kuzmanová. Pridali sa aj ďalší špičkoví olympionici dávnejšej minulosti, ktorí boli medzi organizátormi súťaže - podpredsedníčka Slovenského olympijského výboru Mária Mračnová a člen výboru SOA Bohumil Golian. Podujatie poctil svojou prítomnosťou aj primátor mesta Liptovský Mikuláš Alexander Slafkovský, ktorý odovzdal upomienkové predmety jubilujúcim členom Olympijského klubu Liptova Magde Holej a Ladislavovi Milanovi.

Telegraficky o ďalšom slovenskom olympijskom dianí

■ **Bohumil Golian dostal Medailu Pierra de Coubertin.** Bohumilovi Golianovi, najlepšiemu slovenskému volejbalistovi 20. storočia, držiteľovi dvoch olympijských medailí, dvoch titulov majstra sveta a titulu majstra Európy, ktorý je čestným členom SOV, udelil Medzinárodný olympijský výbor - ako ešte len druhému Slovákovi po Hilde Múdrej – za výnimočné služby pre olympijské hnutie pri príležitosti významného životného jubilea (85 rokov) Medailu Pierra de Coubertin a čestný diplom MOV. Na vyhlásení Športovca roka 2006 mu ocenenie odovzdal čestný člen MOV Vladimír Černušák.

■ **Čestný predseda SOV Vladimír Černušák 85-ročný.** Najvýznamnejší predstaviteľ slovenského olympijského hnutia, čestný predseda SOV a čestný člen MOV Vladimír Černušák sa 25. novembra 2006 dožil prekrásneho životného jubilea – 85 rokov. Členovia výkonného výboru SOV mu k okrúhlemu výročiu zablahoželali s dvojdňovým predstihom, na začiatku svojho zasadnutia. Profesor Černušák sa ako čestný predseda SOV neustále zúčastňuje na rokovaniach VV SOV s právom poradného hlasu. Rodák z Nového Mesta nad Váhom (narodil sa tam 25. novembra 1921) je historicky jediným Slovákom, ktorý pôsobil ako člen MOV. Členom MOV bol v rokoch 1981 - 2001, keď dovŕšil vekový limit 80 rokov. Následne ho zvolili za čestného člena MOV. Na čele Slovenského olympijského výboru stál od jeho vzniku v decembri 1992 až do augusta 1999, keď sa z rodinných dôvodov vzdal funkcie.

■ **Delegácia SOV na valnom zhromaždení EOV.** Predseda SOV František Chmelár a generálny sekretár SOV Jozef Liba sa 7. – 9. decembra zúčastnili na valnom zhromaždení Európskeho olympijského výboru (EOV) v Bruseli, ktoré sa konalo s účasťou 47 NOV Európy. VZ EOV zvolilo usporiadateľov EYOF v roku 2011. Právo usporiadať zimný EYOF získal bez súpera český Liberec. Letný EYOF sa uskutoční v tureckom Trabzone, ktorý uspel v zápolení s talianskym Janovom, lotyšskou Rigou, dánskym Herningom a holandským Utrechtom. Na VZ EOV vystúpil s prejavom aj slovenský eurokomisár Ján Figeľ. Hovoril o vzťahu Európskej únie k športu, aj o snahe Európskej komisie zvýrazniť sociálne poslanie športu. Vysvetľoval aj postoj Európskej komisie v diskusii o jednotnom modeli riadenia športu v Európe.

■ **Slovenskí olympionici 1956 v Prahe.** Viacero slovenských olympionikov sa zúčastnilo v novembri na stretnutí členov výprav ČSR na OH 1956 v Melbourne a ZOH 1956 v Cortine d'Ampezzo v Prahe. Na stretnutie olympionikov po 50 rokoch bol pozvaný aj predseda SOV František Chmelár, ktorý tam vystúpil s emotívnym prejavom.

■ *Čestný člen MOV a čestný predseda MOV Vladimír Černušák (vpravo) odovzdáva čestnému členovi SOV Bohumilovi Golianovi Medailu Pierra de Coubertin.* *FOTO ŠTARTFOTO/JÁN SÚKUP*

■ **Športovci na pomoc Tatrám – 305 brigádnikov.** Na decembrovom zasadnutí výkonného výboru SOV sa uskutočnilo vyhodnotenie projektu „Športovci na pomoc Tatrám“ v roku 2006. Do projektu, ktorý SOV vyhlásil krátko po ničivej víchrici, ktorá spustošila v novembri 2004 Tatry, sa v priebehu roka prihlásilo 305 aktívnych brigádnikov, ktorí odpracovali v Tatrách 1703 hodín.

■ **Internetová vedomostná súťaž SOA.** Od 1. novembra 2006 spustila Slovenská olympijská akadémia internetovú vedomostnú súťaž pod názvom „Čo vieš o olympizme“. Súťaž je určená žiakom a študentom základných a stredných škôl. V pravidelných dvojmesačných intervaloch budú na internetovej stránke SOA (www.soa-olympic.sk) uverejňované otázky v 5 tematických okruhoch. Traja vyžrebovaní úspešní účastníci budú odmenení diplomom SOA a vecnou cenou Slovenského olympijského výboru.

■ **Vyšla publikácia o Matylde Pálfyovej.** Krátko pred Vianocami uzrela svetlo sveta publikácia SOV o prvej slovenskej olympijskej medailistke a majsterke sveta, športovej gymnastke Matylde Pálfyovej. Autormi brožúry „Som šťastnou Slovenkou...“ o predčasne zosnulej košickej rodáčke, členke strieborného družstva gymnastiek ČSR na OH 1936 v Berlíne a víťazného družstva na MS 1938, sú členovia Slovenskej olympijskej akadémie Marián Kafka a Jozef Drenko. Publikácia prináša mnoho cenných informácií o historicky prvej významnej ženskej osobnosti slovenského športu i olympizmu.

■ **Predvianočné stretnutie u Radošincov.** Predvianočné obdobie využil Slovenský olympijský výbor a Slovenská olympijská marketingová, a.s., na spoločenské stretnutie členov, partnerov, spolupracovníkov i priaznivcov SOV, obohatené o zaujímavé divadelné predstavenie. V stredu 29. novembra sa v Radošinskom naivnom divadle v Bratislave na tradičnom predvianočnom stretnutí olympijskej rodiny zišli približne dve stovky pozvaných hostí. Hostitelia ich výborne pobavili hrou Stanislava Štepku „Desatoro“ v réžii Ondreja Spišáka. Desať javiskových poviedkových príbehov s pesničkami, aj následná recepcia – to bol príjemný olympijský vstup do predvianočného obdobia. **(sou)**

OlympicRevue2007_1.qxd 16.1.2007 13:41 Stránka 18

SOV pripravil projekt Slovenského olympijského tímu

SLOVENSKO
Olympijský tím

V súvislosti s prípravou našich najlepších športovcov na OH 2000 a 2004, resp. ZOH 2002 a 2006 realizoval Slovenský olympijský výbor projekt Top tímu, ktorý bol svojím zameraním určený pre oblasť vrcholového športu. Cieľovou skupinou boli športovci, ktorých výkonnostná úroveň naznačovala reálne šance na možný zisk olympijských medailí, respektíve bodovaného umiestenia do 6. miesta.

Žiaľ, v súčasnom olympijskom cykle neplatí osvedčená prax. Projekt Top tímu, ako sme ho poznali v predošlých dvoch olympijských cykloch, neexistuje. Ministerstvo školstva si osvojilo požiadavku športových zväzov, aby finančné prostriedky na prípravu špičkových športovcov išli priamo na športové zväzy. Od roku 2005 začali platiť nové zásady poskytovania podpory pre špičkových športovcov, ktoré nezohľadňujú reálne potreby krytia nákladov na prípravu.

● ● ●

Slovenský olympijský výbor chce a musí naďalej pokračovať v osvedčenej praxi. Treba urobiť maximum, aby najvýkonnejší slovenskí športovci v olympijských odvetviach boli schopní udržať sa na špičke vlny svetovej konkurencie. Na to im treba poskytnúť špičkové podmienky na komplexnú a hlavne bezproblémovú prípravu. Po zrušení projektu Top tímu pripravil SOV koncom roka 2006 nový projekt Slovenského olympijského tímu (SOT), v ktorom sa najväčšia pozornosť sústredí na Elite tím Slovensko. Kritériom na zaradenie do tohto tímu musí byť najvyššia kvalita, preukázaná v letných športoch na vrcholnom svetovom podujatí v podobe získania medaily a v zimných športoch poprednými umiesteniami vo svetovej konkurencii. Projekt SOT predložil SOV v decembri 2006 na Ministerstvo školstva SR.

■ *Na OH 2004 v Aténach malo Slovensko síce len 64 športovcov, ale dosiahlo úspešnejšiu bilanciu ako v Atlante 1996 i v Sydney 2000. Hviezdy aténskej výpravy boli členmi Top tímu, ktorý teraz neexistuje. SOV na podporu našej špičky připravil nový projekt.* FOTO ŠTARTFOTO

Projekt Slovenského olympijského tímu má letnú aj zimnú časť. V podrobnej podobe bola koncom roka 2006 pripravená jeho letná časť, orientovaná na Hry XXIX. olympiády v Pekingu. Výkonný výbor SOV projekt „Peking 2008“ schválil na svojom decembrovom zasadnutí. Tento projekt bude predložený najbližšiemu valnému zhromaždeniu SOV 21. apríla 2007. Dovtedy získa definitívnu podobu aj projekt prípravy SOV na XXI. zimné olympijské hry „Vancouver 2010“. Pripravený koncept tohto projektu bude dopracovaný po skončení zimnej sezóny 2006/07.

Koncept Slovenského olympijského tímu pre OH v Pekingu tvoria **tri skupiny športovcov**. O zaradení (vyradení) športovcov do (z) tímov bude rozhodovať výkonný výbor SOV na návrh štábu Peking 2008. Tento systém je teda otvorený. Môžu byť doň pribratí ďalší športovci, ktorí preukážu vysokú výkonnosť, ale niektorí z neho môžu byť aj vyradení. Do **Elite tímu Slovensko** je navrhovaných 16 športovcov, ktorí už preukázali potenciál na reálny boj o zisk olympijských medailí alebo bodovaných umiestení. V skupine **vybraných športovcov SOV** je 28 športovcov, ktorí majú reálnu šancu splniť kvalifikačné kritériá na OH. SOV požiadal Ministerstvo školstva SR o zaradenie športovcov, ktorí splnili kvalifikačné kritériá MOV pre účasť na OH (Pavol Kopp, Mário Filipovič, obaja športová streľba) do systému podpory vybraných športovcov z MŠ SR a o ponechanie v tomto systéme tých športovcov, ktorí najmä zo zdravotných dôvodov nemohli potvrdiť umiestením v roku 2006 svoju príslušnosť v skupine vybraných športovcov MŠ SR s finančnou podporou. V **Junior tíme Slovensko** figuruje 16 vytypovaných najnádejnejších športovcov do 23 rokov, ktorých vrchol by mohol prísť zrejme až na OH 2012 v Londýne.

● ● ●

Slovenský olympijský výbor bude hlavným gestorom projektu SOT „Peking 2008“ prostredníctvom svojho olympijského štábu pre OH 2008, vytvoreného v súlade so Stanovami SOV ako organizačnou zložkou SOV a poradným orgánom výkonného výboru. V štábe sú zastúpené všetky zainteresované zložky - športové zväzy, rezortné športové strediská i Ministerstvo školstva SR, vedúci predstavitelia aj odborné úseky SOV, ako aj zástupca športovcov.

Športovcov, zaradených do ktorejkoľvek z uvedených troch skupín, plánuje SOV v príprave **podporiť nad rámec platného systému podpory vybraných športovcov ministerstva školstva**. V prípade Elite tímu Slovensko sú **celkové náklady na nadštandardnú starostlivosť** v roku 2007 vyčíslené na 5 988 000 Sk, u vybraných športovcov SOV na 2 612 000 Sk a v prípade Junior tímu Slovensko na 950 000 Sk. Celková výška nákladov na projekt Slovenského olympijského tímu pre OH v Pekingu je v roku 2007 kalkulovaná na 9 550 000 Sk. O tieto prostriedky sa SOV bude uchádzať z grantového programu MŠ SR. Finančné prostriedky na nadštandardné zabezpečenie športovcov v rámci projektu SOV sa budú prideľovať príslušnému športovému zväzu, ale o ich použití bude rozhodovať štáb. Projekt v tejto podobe bude predložený valnému zhromaždeniu SOV 21. apríla 2007.

Rozpočet nákladov na športovú prípravu členov Slovenského olympijského tímu je odvodený z harmonogramov športovej prípravy, obsahujúcich plán podujatí, obsahové zameranie a zúčastnené osoby (realizačný tím). Harmonogramy športovej prípravy boli prerokované na spoločnom stretnutí za účasti zástupcov športového

Ciele projektu SOT

Cieľom projektu SOT je utvoriť pre našich najlepších športovcov také podmienky na športovú prípravu a účasť na podujatiach v období pred konaním OH, resp. ZOH, ktoré **členom Elite tímu Slovensko** utvoria predpoklady na dosiahnutie na medailové umiestenia, resp. umiestenia do 6. miesta, **vybraným športovcom SOV**, ktorí preukazujú výkonnosť na úrovni olympijských kvalifikačných kritérií, prispejú k skvalitneniu športovej prípravy prostredníctvom zvýšenia dotácií nad rámec zásad a kritérií pre poskytovanie podpory vybraným športovcom MŠ SR, a **členom Junior tímu Slovensko** - talentovaným športovcom do 23 rokov - pomôžu utvoriť predpoklady na splnenie kvalifikačných kritérií účasti na OH, resp. ZOH.

OlympicRevue2007_1.qxd 16.1.2007 13:41 Stránka 19

zväzu, rezortných športových stredísk a SOV. Výška finančnej podpory športovej prípravy členov Elite tímu zohľadňuje finančnú náročnosť športových disciplín. Výsledkom spoločných konzultácií bolo zosúladenie výšky príspevku zúčastnených strán na zabezpečenie športovej prípravy podľa finančných možností.

Projekt Slovenský olympijský tím Peking 2008, resp. Vancouver 2010, je podporným projektom k projektom športových zväzov. Sumarizuje potreby jednotlivcov na základe zdôvodnených požiadaviek. Ponecháva súčasný systém financovania špičkových športovcov a spôsob poukazovania dotácií z Ministerstva školstva SR na základe zmlúv priamo športovým zväzom a dopĺňa ho.

● ● ●

Princípy tvorby **Slovenského olympijského tímu pre ZOH 2010 vo Vancouvri** a aj celková filozofia sú rovnaké ako v prípade OH 2008. SOV na základe analýzy dosiahnutých výsledkov na predchádzajúcich ZOH dospel k záveru, že vzhľadom na špecifiká zimných športov, ako aj na aktuálnu úroveň výkonnosti našich reprezentantov v individuálnych zimných športoch je potrebné, aby sa zmenil prístup k hodnoteniu výsledkov a systémovej podpory najlepších a perspektívnych športovcov. Cyklus organizovania olympijských hier spôsobuje, že väčšia pozornosť sa venuje letným OH, keďže medzi zimnými a letnými hrami je interval spravidla 29 mesiacov, ale medzi letnými a zimnými iba 17 mesiacov. Táto skutočnosť negatívne ovplyvňuje priorizáciu potrieb financovania prípravy zimných športovcov.

Športovci, vybraní do ktorejkoľvek z troch skupín Slovenského olympijského tímu pre ZOH 2010, majú z projektu SOV profitovať už v procese prípravy na sezónu 2007/08 Do Elite tímu Slovensko sú navrhovaní 6 jednotlivci a družstvo hokejistov, do tímu vybraných športovcov SOV 5 športovcov a štafety biatlonistek i biatlonistov, do Junior tímu Slovensko 15 športovcov a družstvo hokejistiek. Celková výška naštandardnej podpory v rámci tohto projektu je na rok 2007 kalkulovaná vo výške 6,7 milióna Sk (z toho Elite tím Slovensko 3,5 milióna, vybraní športovci SOV 1,6 milióna a Junior tím Slovensko 1,6 milióna). Na rozdiel od SOT Peking 2008 figurujú v troch skupinách SOT Vancouver 2010 aj tímy v kolektívnom športe (ľadový hokej).

Stránka SOV www.olympic.sk po novom

V týchto dňoch Slovenský olympijský výbor ukončil komplexnú prestavbu svojej internetovej stránky www.olympic.sk. Záujemcom o slovenské i medzinárodné olympijské hnutie, ale aj športovým priaznivcom ponúka SOV pútavejší vizuál svojej stránky, ako aj podstatne bohatší obsah. Stránka sa vo svojej novej podobe stáva cenným zdrojom informácií a vedomostí o olympijskom hnutí v celom jeho komplexe. Do určitej miery sa snaží v tejto oblasti aj suplovať medzery, ktoré na Slovensku vznikli v dôsledku dlhoročnej prestávky vo vydávaní širšie koncipovaných publikácií o histórii medzinárodného olympijského hnutia i olympijských hier.

Na stránke www.olympic.sk nájdu čitatelia nepreberné množstvo informácií o činnosti SOV a jeho jednotlivých orgánov, zložiek, komisií i členských subjektov, pomáhajúcich napĺňať jeho poslanie. Priaznivci histórie a faktografie ocenia aktualizované štatistiky slovenských olympionikov aj prehľady účasti slovenských športovcov i výprav Slovenskej republiky na OH aj ZOH. Bohaté texty sú doplnené množstvom ilustračných fotografií, predovšetkým z archívu agentúry Štartfoto.

Cenné pre šírenie olympijských myšlienok je aj to, že na stránke si môžu čitatelia otvoriť a v prípade záujmu stiahnuť do počítača vo formáte PDF všetky nekomerčné publikácie, ktoré vydáva SOV. Publikácie z roku 2006 sú už k dispozícii.

Na rozdiel od predošlej podoby stránky www.olympic.sk tá súčasná ponúka aj základné a najdôležitejšie informácie o pôsobení MOV a o medzinárodnom olympijskom hnutí. Extra bonusom sú komplexné informácie o olympijských a zimných olympijských hrách – o celkovej histórii týchto najvýznamnejších športových sviatkov, ako aj o jednotlivých OH a ZOH.

Stránka www.olympic.sk spĺňa aj požiadavky prinášania aktuálnych informácií. Dennodenne je obohacovaná o aktuálne správy z domáceho i zahraničného športu, predovšetkým zo servisu agentúry SITA - s hlavnou orientáciou na olympijské odvetvia a na prípravy na OH 2008 v Pekingu a ZOH 2010 vo Vancouvri.

Štruktúra úvodnej strany je vybudovaná ako most. Jeho ľavý pilier tvorí Slovenský olympijský výbor a olympijské hnutie na Slovensku, pravý pilier MOV a medzinárodné olympijské hnutie a medzi nimi sa ako most klenú olympijské a zimné olympijské hry. V hornej časti stránky sú dôležité informácie SOV, určené pre verejnosť, s dlhšou časovou platnosťou. Vnútro úvodnej strany tvoria domáce a zahraničné športové a olympijské aktuality. Vytvárajú takpovediac rieku, nepretržite plynúcu pod symbolickým stabilným olympijským mostom.

Stránka umožňuje jednoduché aj rozšírené vyhľadávanie a prekliky na množstvo ďalších súvisiacich internetových stránok.

OlympicRevue2007_1.qxd 16.1.2007 13:41 Stránka 20

INFORMAČNÝ SERVIS K NAJBLIŽŠÍM UDALOSTIAM

Jubilanti v I. štvrťroku 2007

OLYMPIONICI

★ 60 ROKOV: **MIKULÁŠ KRNÁČ, nar. 5. 2. 1947 v Lučenci.** Člen futbalového družstva ČSSR na OH 1968.

★ 50 ROKOV: **IGOR PRIELOŽNÝ, nar. 25. 2. 1957 v Trnave.** Člen družstva ČSSR vo volejbale na OH 1980. Reprezentoval v rokoch 1976 - 1985, štartoval aj na dvoch MS a na piatich ME. Na záver kariéry získal striebro na ME v Holandsku a bronz na Svetovom pohári v Japonsku. Potom sa stal úspešným trénerom. V rokoch 1990 – 1994 viedol mužskú reprezentáciu Nemecka, v sezóne 1996/97 získal majstrovský titul s VKP Bratislava, ďalšie tri rakúske pridal s Donaukraftom Viedeň, s ktorým sa v roku 2000 prebojoval i do Final Four Ligy majstrov. Neskôr viedol švajčiarsky Näfels, od roku 2003 pôsobí v Poľsku. S Jastrzebím získal v sezóne 2003/04 poľský titul, na OH 2004 v Aténach bol asistentom trénera pri poľskej reprezentácii. Teraz trénuje ženy v poprednom poľskom klube Kalisz. Vlani krátko viedol aj volejbalistov Česka.

★ 50 ROKOV: **PETER ZELINKA, nar. 1. 3. 1957 v Častej.** Až do ZOH 2006 bol najúspešnejším slovenským mužským biatlonistom pod piatimi kruhmi. Na ZOH 1980 v Lake Placide skončil ako príslušník ASVŠ Dukla Banská Bystrica šiesty v behu na 10 km, v Sarajeve 1984 bol členom šiestej štafety ČSSR. Športovú kariéru ukončil v roku 1988. V rokoch 1994 – 1996 bol reprezentačným trénerom slovenských biatlonistiek, od júna 2006 je trénerom mužskej reprezentácie. Podniká v oblasti fitnesu.

FUNKCIONÁRI

★ 65 ROKOV: **DUŠAN MEŠÁR, nar. 12. 1. 1942 v Smolníku.** Dlhoročný popredný volejbalový funkcionár. V roku 1970 začínal ako sekretár slovenského volejbalového zväzu, v roku 1986 sa stal jeho predsedom a podpredsedom federálneho zväzu. Po vzniku Slovenskej federácie volejbalu sa v roku 1993 stal prvým prezidentom SFV a v tejto funkcii pôsobil až do roku 2002.

★ 60 ROKOV: **ANDREJ GLATZ, nar. 18. 2. 1947 v Košiciach.** Dlhoročný úspešný čs. a slovenský reprezentant v jazdectve, predseda Slovenskej jazdeckej federácie a jazdeckého oddielu TU Bratislava. Na OH 1992 vedúcim čs. ekipy v skokoch. Bývalý predseda dozornej rady Olympijskej marketingovej spoločnosti, s. r. o.

SEKRETARIÁT SOV

★ 60 ROKOV: **ANNA JAŠEKOVÁ, nar. 17. januára 1947 v Šulekove.** Pracovníčka rady rozvoja olympizmu SOV, v rokoch 1990 – 2004 vedúca sekretariátu predsedu Slovenského združenia telesnej kultúry, predtým vedúca odborná referentka pre výber a prípravu športovo talentovanej mládeže SÚV ČSZTV.

Hostiteľom zimného EYOF španielska Jaca

Na ôsmej edícii zimného Európskeho olympijského festivalu mládeže (EYOF) v španielskom mestečku Jaca v Pyrejenách by od 18. do 23. februára 2007 mal štartovať rekordný počet 1300 športovcov zo 44 krajín. Európske talenty do 17 rokov budú súťažiť v behu na lyžiach, zjazdovom lyžovaní, snoubordingu, biatlone (v tomto športe je vekový limit zvýšený na 18 rokov), krasokorčuľovaní a v ľadovom hokeji. Zo Slovenska sa predpokladá účasť približne 40 športovcov.

Pre slovenské výpravy nebol zimný EYOF (predtým EYOD) v minulosti príliš úspešný. Od premiéry v Aoste 1993 sa v dvojročných intervaloch zatiaľ uskutočnilo sedem týchto mládežníckych podujatí a Slovensko na nich získalo len tri medaily (1-0-2). Zlato na domácej pôde v Poprade-Tatrách v roku 1999 a bronz v Sundsvalle 1997 si vybojovali kombinované štafety v biatlone. Zvyšnú medailu, bronzovú, pridala kombinovaná štafeta v behu na lyžiach pred dvoma rokmi v Monthey. (sou)

Slováci na zimnom EYOD/EYOF

● I. AOSTA (Taliansko), 7. – 11. 2. 1993. Slovenskí športovci boli ešte súčasťou výpravy ČSFR. Nezískali žiadnu medailu.

● II. ANDORRA LA VELLA (Andorra), 6. – 9. 2. 1995. V slovenskej výprave bolo **13 športovcov v 3 odvetviach.** Nezískali žiadne umiestenie v prvej šestke.

● III. SUNDSVALL (Švédsko), 8. – 12. 2. 1997. V slovenskej výprave bolo **36 športovcov v 5 odvetviach. Slováci v prvej šestke: 0 – 0 – 1 – 1 – 0 – 1.** Najlepšie umiestenia: **3. KOMBINOVANÁ BIATLONOVÁ ŠTAFETA NA 5,2 km** (Reguly, Haazová, Timko, Valenčinová), **4. DRUŽSTVO HOKEJISTOV, 6. KOMBINOVANÁ ŠTAFETA V BEHU NA LYŽIACH** (Briedová, Pastrnáková, Lacko, Pongrác).

● IV. POPRAD-TATRY (Slovensko), 6. – 12. 3. 1999. V slovenskej výprave bolo **58 športovcov v 6 odvetviach.** Slováci v prvej šestke: **1 – 0 – 0 – 2 – 3 – 1.** Najlepšie umiestenia: **1. KOMBINOVANÁ BIATLONOVÁ ŠTAFETA NA 4x5 km** (D. Šimočko, Slezáková, Hasillová, Kazár), **4. KAZÁR** – biatlon, 7,5 km, **4. KALINOVÁ** – beh na lyžiach, 7,5 km klasicky, **5. DRUŽSTVO HOKEJISTOV, 5. DRUŽSTVO SKOKANOV NA LYŽIACH** (Uram, Pšenko, Kafka), **5. KOMBINOVANÁ ŠTAFETA V BEHU NA LYŽIACH NA 4x5 km** (Kalinová, Šuchtová, Luštík, Kunaj), **6. D. ŠIMOČKO** – biatlon, 7,5 km.

● V. VUOKATTI (Fínsko), 10. – 15. 3. 2001. V slovenskej výprave bolo **39 športovcov v 5 odvetviach.** Slováci v prvej šestke: **0 – 0 – 0 – 0 – 1 – 1.** Najlepšie umiestenia: **5. DRUŽSTVO HOKEJISTOV, 6. ŠTEVICOVÁ** – beh na lyžiach, 1 km.

● VI. BLED (Slovinsko), 25. – 31. 1. 2003. V slovenskej výprave bolo **24 športovcov v 6 odvetviach.** Nezískali žiadne umiestenie v prvej šestke.

● VII. MONTHEY (Švajčiarsko), 23. – 28. 1. 2005. V slovenskej výprave **bolo 37 športovcov v 7 odvetviach.** Slováci v prvej šestke: **0 – 0 – 1 – 0 – 1 – 1.** Najlepšie umiestenia: **3. KOMBINOVANÁ ŠTAFETA V BEHU NA LYŽIACH NA 4x5 km** (Otčenáš, Garajová, Janečko, Blašková), **5. DRUŽSTVO HOKEJISTOV, 6. JANEČKO** – beh na lyžiach, 10 km voľne.

Z kalendára najbližších troch mesiacov

OLYMPIJSKÉ PODUJATIA

- **zimná medzinárodná olympiáda detí a mládeže Kalokagatia – Spišská Nová Ves,** február 2007
- **zimný Európsky olympijský festival mládeže (EYOF) – Jaca (Španielsko),** 18. – 23. 2. 2007
- **valné zhromaždenie Slovenského olympijského výboru (SOV) – Bratislava,** 21. apríl 2007

VÝZNAMNÉ ŠPORTOVÉ PODUJATIA

- **majstrovstvá Európy (ME) v short tracku – Sheffield (Veľká Británia),** 19. – 21. 1. 2007
- **ME v krasokorčuľovaní - Varšava (Poľsko),** 22. – 28. 1. 2007
- **majstrovstvá sveta (MS) v sánkovaní - Igls (Rakúsko),** 2. – 4. 2. 2007
- **MS v zjazdovom lyžovaní – Aare (Švédsko),** 3. – 18. 2. 2007
- **MS v klasickom lyžovaní – Sapporo (Japonsko),** 22. 2. – 4. 3. 2007
- **halové ME v atletike - Birmingham (Veľká Británia),** 2. – 4. 3. 2007
- **MS v short tracku - Miláno (Taliansko),** 9. – 11. 3. 2007
- **ME v streľbe zo vzduchových zbraní - Deauville (Francúzsko),** 12. – 18. 3. 2007
- **MS družstiev v short tracku - Budapešť (Maďarsko),** 17. a 18. 3. 2007
- **MS v plaveckých športoch - Melbourne (Austrália),** 17. 3. – 1. 4. 2007
- **MS v krasokorčuľovaní - Tokio (Japonsko),** 19. – 25. 3. 2007
- **ME v stolnom tenise - Belehrad (Srbsko),** 25. 3. – 1. 4. 2007
- **MS v dráhovej cyklistike - Palma de Mallorca (Španielsko),** 29. 3. – 1. 4. 2007
- **ME v džude - Belehrad (Srbsko),** 6. – 8. 4. 2007
- **ME mužov a žien vo vzpieraní - Štrasburg (Francúzsko),** 14. – 24. 4. 2007

Podrobný prehľad podujatí počas celého roka 2007 na www.olympic.sk.

OlympicRevue2007_1.qxd 16.1.2007 13:41 Stránka 21

PARTE VÝZNAMNÝCH OSOBNOSTÍ OLYMPIJSKÉHO HNUTIA V ROKU 2006

SLOVENSKO

† **ŠTEFAN ŠTAFEN-KRČMÁR (67)** - Úspešný tréner športovej streľby, ktorého zverencami boli viacerí vynikajúci slovenskí reprezentanti v puškových disciplínach, medailisti z vrcholných svetových a európskych podujatí Daniela Pešková, Ivana Švecová, Patrícia Compelová, Mária Duľová, Zoltán Baláž a isté obdobie aj Jozef Gönci. SOV mu v marci 2006 in memoriam udelil Cenu Jána Zacharu za dlhodobé výsledky v práci s mládežou.

† **JOZEF DRAJNA (58)** - Dlhoročný podpredseda Slovenského zväzu sánkarov a predseda Športového klubu sánkarov v Helcmanovciach. V minulosti pôsobil ako predseda ŠTK bývalej Československej sánkarskej federácie.

† **MARTIN GREGOR (66)** – Bývalý špičkový hádzanár, popredný tréner a telovýchovný pedagóg. Počas aktívnej hráčskej kariéry sa v drese reprezentácie ČSSR tešil z titulu svetového šampióna (1967), s Duklou Praha vyhral Európsky pohár majstrov (1963) a trikrát bol aj majstrom ČSSR. Ako tréner získal tituly so ženami i mužmi Prešova, viedol mužskú aj ženskú reprezentáciu Slovenska. Bol držiteľom Ceny fair play SOV za celoživotné pôsobenie v duchu fair play.

† **LADISLAV ZACHARIDES (69)** - Bývalý dlhoročný tréner a športový funkcionár, v 70. rokoch tréner čs. reprezentácie zjazdárok, neskôr generálny sekretár Slovenského zväzu moderného päťboja a metodik SVŠ ČSZTV v Bratislave. Pomáhal krasokorčuliarovi Jozefovi Sabovčíkovi pri jeho návrate na ľad po zraneniach kolena. Bol zakladateľom a dlhoročným organizátorom pretekov v zimnom modernom päťboji na Liptove.

† **JOZEF MAZÁG (74)** – Športový novinár, v minulosti šéfredaktor časopisu Tréner a cvičiteľ (1957 - 1974), týždenníka Štart (1975 - 1992) a časopisu Kulturistika a fitštúdio (1992 - 1996).

† **PETER POSPÍŠIL (61)** - Bývalý čs. reprezentant v hádzanej (odchytal 28 medzištátnych zápasov), člen strieborného družstva ČSSR na OH 1972 v Mníchove a majster ČSSR 1973 s tímom ČH Bratislava. Po skončení športovej kariéry jeden z najznámejších slovenských športových fotografov, dlhé roky v týždenníku Štart, potom v agentúre Štartfoto. Ako športovec a fotoreportér sa zúčastnil dovedna na 15 OH a ZOH. Bol spoluautorom viacerých športových a olympijských publikácií. Bol čestným členom SOV a nositeľom Strieborných kruhov SOV. V roku 2004 ho MOV ocenil ako slovenského laureáta Trofejou MOV Šport a médiá.

† **VOJTECH ZAMAROVSKÝ (86)** – Medzinárodne uznávaný autor literatúry faktu, ktorého knihy vyšli v pätnástich jazykoch v celkovom náklade viac než dva milióny výtlačkov. Svojou knihou „Vzkriesenie Olympie“ (prvé vydanie v roku 1978) a zasväteným i pútavým opisom zrodu olympijských tradícií v antickom Grécku významne ovplyvnil celé generácie záujemcov o olympijské hry a prispel tak k formovaniu všeobecného povedomia o olympizme. SOV v roku 2003 ocenil jeho mimoriadny význam pre naše olympijské hnutie udelením Zlatých kruhov SOV.

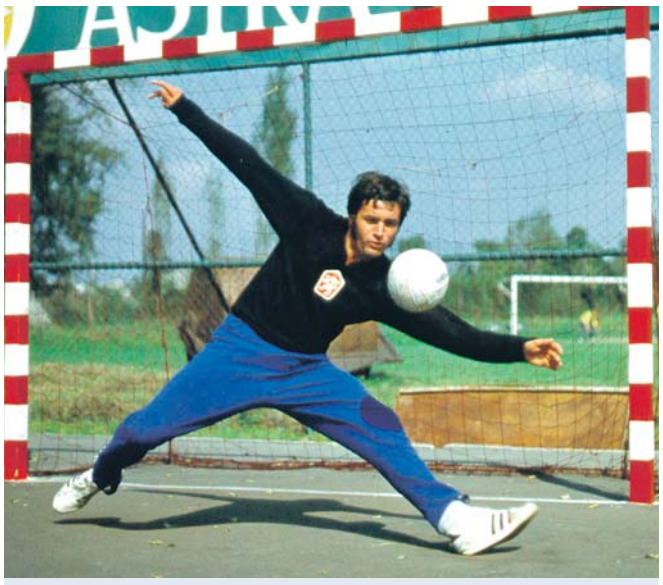

■ ***Člen strieborného hádzanárskeho tímu z OH 1972 a neskorší popredný športový fotograf Peter Pospíšil zomrel v apríli 2006.***
FOTO ŠTARTFOTO

† **RUDOLF KUS (91)** – Najstarší slovenský olympionik, účastník boxerských súťaží OH 1936 v Berlíne. V ťažkej váhe nad 79,5 kg bol vyradený v prvom kole.

† **LADISLAV MLYNEK (59)** – Popredný zápasnícky funkcionár a tréner. Šestnásť rokov bol hlavným trénerom voľného štýlu v ASVŠ Dukla Trenčín, štyri roky viedol Slovenský zápasnícky zväz. Posledných dvanásť rokov trénersky pôsobil v Rakúsku.

† **PAVOL SAFKO (83)** - Dlhoročný tréner a pedagóg na ZŠ na Kulíškovej ulici v Bratislave, kde zakladal vôbec prvú športovú triedu na Slovensku, organizátor Behu Devín - Bratislava a Ceny Večerníka. Patril k priekopníkom žiackej a školskej atletiky na Slovensku. Podieľal sa na výchove výškarov Romana Moravca, Petra Horáka, diaľkarky Márie Devínskej a všestranné športové základy dal aj viacerým neskorším športovým velikánom - olympijskému víťazovi v cyklistickom šprinte z Montrealu 1976 Antonovi Tkáčovi, najlepšiemu slovenskému basketbalistovi Slovenska 20. storočia Stanislavovi Kropilákovi a legendárnym hokejovým bratom Šťastným. Bol držiteľom Ceny fair play SOV za celoživotné pôsobenie v duchu fair play a držiteľom Bronzových kruhov SOV.

SVET

† **FERENC BENE (61)** – Člen zlatého tímu Maďarska na OH 1964 a s 12 gólmi najlepší strelec olympijského turnaja (vo finále strelil gól tímu ČSSR). S Dózsom Újpest sa stal osemkrát majstrom Maďarska a päťkrát najlepším ligovým strelcom.

† **ISTVÁN GYULAI (62)** - Generálny sekretár Medzinárodnej atletickej federácie (IAAF), v období 1984 – 2001 člen rady IAAF. Od roku 2001 bol doživotným čestným prezidentom Maďarského atletického zväzu. V rokoch 1989 - 1992 vykonával funkciu generálneho sekretára Medzinárodnej asociácie športovej tlače (AIPS). Bol popredným komentátorom a šéfom športovej redakcie Maďarskej televízie.

† **GEORGE HAINES (82)** - Dlhoročný tréner amerických plaveckých olympionikov, jeden zo zakladateľov programu, ktorého výsledkom bolo 53 účastníkov olympijských hier v období 1960 - 1984 a zbierka 44 zlatých, 14 strieborných a 10 bronzových olympijských medailí. Pätnásť absolventov Hainesovej plaveckej školy, vrátane deväťnásobného olympijského šampióna Marka Spitza, figuruje v medzinárodnej Sieni slávy.

† **ALFRÉD JINDRA (76)** – Bývalý český rýchlostný kanoista, tretí v C1 na 10 000 m na OH 1952.

† **KEVIN O'FLANAGAN (86)** – Bývalý dlhoročný člen MOV a legendárny írsky športovec, ktorý v 30. rokoch minulého storočia reprezentoval Írsko vo futbale, v rugby, bol šampiónom krajiny v behu na 60 metrov, na 100 m a aj v skoku do diaľky.

† **GERT FREDRIKSSON (86)** – Najúspešnejší vodák v olympijskej histórii. Na OH 1948 – 1960 získal tento reprezentant Švédska v rýchlostnej kanoistike šesť zlatých, jednu striebornú a jednu bronzovú medailu, okrem toho bol sedemnásobným majstrom sveta.

† **SERGIO SANTANDER FANTINI (80)** - Bývalý prezident Čilskeho olympijského výboru a bývalý člen MOV.

† **ALDO NOTARI (73)** – Významný taliansky športový funkcionár, dlhoročný prezident európskej, a neskôr aj svetovej bejzbajovej federácie.

† **BOB MATHIAS (75)** – Bývalý americký atlét, na OH 1948 (ako 17-ročný), aj na OH 1952 triumfoval v desaťboji. Neskôr bol americkým kongresmanom.

† **MARC HODLER (87)** – Jeden z najvýznamnejších svetových športových funkcionárov v histórii. Švajčiarsky právnik bol predsedom Medzinárodnej lyžiarskej federácie (FIS) počas neuveriteľných 47 rokov (1951 – 1998). Od roku 1963 bol členom MOV a v rokoch 1993 – 1997 viceprezidentom MOV. Koncom roku 1998 odštartoval najväčší škandál v dejinách olympijského hnutia, keď poukázal na korupciu v súvislosti s prideľovaním práva usporiadať ZOH 2002 Salt Lake City.

† **FERENC PUSKÁS (79)** – Jeden z najväčších svetových futbalistov všetkých čias. Bol ústrednou postavou legendárneho maďarského „zlatého tímu“ v 50. rokoch minulého storočia. Ako kapitán doviedol svoj tím k zisku zlatej medaily na OH 1952. V pamätnom zápase vo Wembley v roku 1953 pripravil so spoluhráčmi Anglicku prvú prehru na domácej pôde v histórii. Na MS 1954 priviedol tím k striebru. V 84 medzištátnych zápasoch strelil 83 gólov. V roku 1956 emigroval do Španielska, kde s Realom Madrid získal sedem ligových titulov a tri víťazstvá v Európskom pohári majstrov. Štyrikrát bol najlepším strelcom španielskej ligy. **(sita, sou)**

Osobnosti sú zoradené chronologicky podľa dátumu úmrtí.

OlympicRevue2007_1.qxd 16.1.2007 13:41 Stránka 22

Logické spojenie značiek KIA a SOV

Šport je pre automobilky výborný marketingový nástroj, hovorí generálny riaditeľ KIA Motors Sales Slovensko, s. r. o., Pavel Šilha

Spojenie značky KIA so Slovenským olympijským výborom zaregistrovala naša verejnosť už koncom predošlého olympijského cyklu, ktorý vyvrcholil Hrami XXVIII. olympiády v Aténach. Toto spojenie pokračuje aj v prebiehajúcom olympijskom cykle, ktorý ukončia OH 2008 v Pekingu. Jedným z generálnych partnerov Slovenského olympijského výboru je spoločnosť KIA Motors Sales Slovensko, s. r. o. (KMSS) - importér vozidiel KIA do Slovenskej republiky. Juhokórejskí majitelia spoločnosti do najvyššej funkcie nedávno angažovali Ing. Pavla Šilhu, ktorého sme vyspovedali.

Ing. **Pavel Šilha** sa stal generálnym riaditeľom KIA Motors Sales Slovensko, s. r. o., na jeseň 2006. Tridsaťosemročný rodák z Prahy, kde absolvoval štúdium zahraničného obchodu, má z automobilového biznisu trinásťročné skúsenosti z Česka. Začínal u importéra značky Renault. Potom „prestúpil" k Mazde a následne bol šesť rokov vo vedení divízie u importéra Seatu. Od 1. októbra 2006 je generálnym riaditeľom KMSS, s. r. o., čo je predajná organizácia značky KIA na Slovensku. Takpovediac filiálka juhokórejského výrobcu nahradila na Slovensku predošlého nezávislého importéra. Spoločnosť má výhradné zastúpenie pre celú krajinu. Vozidlá KIA sa u nás predávajú v sieti zhruba dvadsiatich dílerských firiem, ktorých sieť pokrýva celé Slovensko. Treba dodať, že KIA je najstaršou juhokórejskou automobilkou s viac než 40-ročnou tradíciou výroby motorových vozidiel. Na európskych trhoch sa však autá tejto značky objavili pomerne neskoro, až na prelome 80. a 90. rokov minulého storočia.

■ *Pavel Šilha pred jedným z modelov značky Kia – Magentis.* *FOTO KIA*

KIA NA SLOVENSKU EXPANDUJE, ZAKRÁTKO SA STALA ZNÁMOU

Pavel Šilha zobral príchod na Slovensko a nástup do riadiacej funkcie ako veľkú výzvu. **„Spoločnosť KIA Motors Sales Slovensko, s. r. o., existuje ešte len zhruba rok a jej generálnym riaditeľom som sa stal ako prvý vôbec – predtým táto funkcia nebola obsadená. Chceme naším obchodným pôsobením ešte umocniť veľmi razantný vstup značky KIA na slovenský trh a získať tu veľký obchodný podiel,"** povedal hneď na úvod našej debaty generálny riaditeľ KMSS.

Nepochybne veľkým plusom a výbornou reklamou pre importéra vozidiel KIA i pre celú sieť predajcov sa stalo vybudovanie najmodernejšieho závodu na produkciu automobilov KIA pri Žiline. **„KIA síce pôsobí na slovenskom trhu krátko, ale dostala sa už do povedomia ako dynamicky rastúca a expandujúca značka. Tento faktor bol pre mňa pri rozhodovaní o prevzatí súčasnej funkcie veľmi sympatický. Môžem pritom konštatovať, že práve výstavba továrne pri Žiline, ktorú sprevádzal značný mediálny záujem, výborne kompenzovala hendikep časovo pomerne krátkeho pôsobenia značky KIA v tejto krajine. Vďaka nej sa tu KIA dostala veľmi rýchlo do povedomia. A treba povedať aj to, že rozsiahla investícia do výstavby tohto závodu je jasným dôkazom, že Slovensko sa pre značku KIA stalo jedným zo strategických trhov."**

V čase tohto rozhovoru ešte neboli k dispozícii celkové presné čísla o predaji áut na Slovensku v roku 2006, ale generálny riaditeľ KMSS na základe vývoja počas prvých jedenástich mesiacov roka odhadoval, že celoročný predaj vozidiel KIA dosiahne vyše 1800 áut, čo by znamenalo 55-percentné navýšenie v porovnaní s predošlým rokom. **„To by nás malo posunúť na pozíciu najrýchlejšie rastúcej značky na slovenskom trhu. Najviac sa momentálne predávajú modely Rio, Sportage a Picanto. V tomto roku očakávame veľký úspech s modelom cee'd, ktorý sa vyrába v Žiline,"** povedal.

VO SVETE ORIENTÁCIA NA FUTBAL A TENIS, NA SLOVENSKU NA PÄŤ KRUHOV

V športovej oblasti sa značka KIA medzinárodne spája predovšetkým s futbalom a s tenisom. KIA sa na obdobie rokov 2007 - 2014 stala partnerom Medzinárodnej futbalovej federácie (FIFA) a je aj partnerom tenisového Davis Cupu a grandslamového turnaja Australian Open. **„Veľa automobiliek sa dnes chce profilovať so športovým imidžom. Pri týchto značkách má spojenie so športom určite zmysel a logiku, pretože sa orientujú na mladých a dynamických ľudí. A u nich sa predpokladá, že šport aktívne vyznávajú, aj pasívne sledujú. Táto profilácia platí aj pre značku Kia, ktorá je vlastne športovo orientovanou odnožou materského koncernu Hyundai-KIA. Ale stratégiu spojenia so športom volia aj iné značky, ktoré nemajú vyslovene športový imidž,"** vysvetľuje Pavel Šilha.

„Šport je nepochybne výborný marketingový nástroj a spojenie automobilových značiek s ním funguje všade na svete. Existujú aj značky, ktoré spojením s niektorými konkrétnymi významnými podujatiami pomáhajú svojej predajnosti v regiónoch, kde mali dovtedy s predajom určité problémy. Toto však pre Kiu neplatí, jej stratégia je globálnejšia a sleduje čo najširšie pokrytie. Veď autá značky KIA sa predávajú v 160 krajinách sveta. Preto tá dominantná orientácia na futbal a tenis," pokračuje generálny riaditeľ KIA Motors Sales Slovensko, s. r. o.

Na Slovensku však importér zvolil inú líniu než v medzinárodnom meradle. Značka sa tu prezentuje v nepriamej spojitosti s piatimi kruhmi, čo je najznámejší symbol na svete. Spojenie značky KIA so Slovenským olympijským výborom prostredníctvom KMSS, s. r. o., ako generálneho partnera SOV považuje Pavel Šilha za logické a vhodné, hoci v zahraničí nie je veľmi obvyklé.

„Na Slovensku sa nedajú natoľko využiť globálne aktivity značky Kia. Futbal tu nemá takú úroveň, aká by sa vyžadovala a ani tenis nespĺňa všetky parametre. Ale olympiáda rezonuje všade. Spojenie so SOV môže pre nás v športovom marketingu znamenať optimálnu profiláciu," konštatuje Pavel Šilha a dopĺňa: **„Náš kontrakt so SOV je dlhodobý a mám pocit, že sme zatiaľ úplne nevyužili všetky možnosti a mohli by sme ho naplniť lepšie. Dokážeme využiť nielen spojenie s piatimi olympijskými kruhmi, ale aj spoluprácu s konkrétnymi športovcami. Musíte však zobrať do úvahy, že ja som vo funkcii len od 1. októbra a marketingový manažér ešte o mesiac kratšie. To znamená, že naša celková marketingová stratégia sa ešte len priebežne tvorí."**

Dodajme, že Slovenský olympijský výbor tohto roku poskytol autá od KMSS našim popredným reprezentantom zimných športov. Strieborný olympijský medailista v snoubordingu **Radoslav Židek jazdí na SUV-modeli KIA Sorento** a špičkovým bežcom na lyžiach **Martinovi Bajčičákovi a Ivanovi Bátorymu** na dlhých cestách po Európe **slúži priestranná KIA Carnival.**

Pripravil ĽUBOMÍR SOUČEK

OlympicRevue2007_1.qxd 16.1.2007 13:41 Stránka 23

SEDEM ROKOV BEZ STAROSTÍ

Auto také kvalitné, že prichádza so sedemročnou KIA zárukou*

Made in SlovaKIA

www.kia-ceed.sk

7 ROČNÁ KIA ZÁRUKA*

Nová Kia cee'd

*7 rokov/150 000 km na pohonné ústrojenstvo a 5 rokov/150 000 km na celý automobil. Platí pre KIA cee'd vo všetkých krajinách EU (+ Nórsko, Švajčiarsko, Island a Gibraltár)

KIA MOTORS
The Power to Surprise™

OlympicRevue2007_1.qxd 16.1.2007 13:41 Stránka 24

SLOVENSKO Olympijský tím

SLOVENSKÝ OLYMPIJSKÝ VÝBOR

SLOVENSKÁ OLYMPIJSKÁ MARKETINGOVÁ, a. s.

GENERÁLNI PARTNERI

KIA MOTORS

Člen skupiny e·on Západoslovenská energetika

PARTNERI

Matador

OZETA NEO

Topvar

ZENTIVA

DODÁVATELIA

Holiday Inn BRATISLAVA

lenovo

J.& R. PRETZELMAYER

remark | cma

MEDIÁLNI PARTNERI

fun radio

KORZÁR SIEŤ REGIONÁLNEJ TLAČE

SITA SLOVENSKÁ TLAČOVÁ AGENTÚRA SLOVAK NEWS AGENCY

Rádio Slovensko | Slovenský Rozhlas 1

SME

ŠPORT

TA3

ÚJ SZÓ